

HER ER EN SOM ER STØRRE ENN SALOMO

 Takk skal du ha. God kveld, venner. Glad for å være her i kveld, gledet meg nettopp over et lite håndtrykk og fellesskap med min gamle venn, broder G. H. Brown. Jeg har ikke sett ham på mange år. Han er en av mine—mine første kollegaer fra Arkansas, da vi var på 505 Victor Street der.

² Jeg husker, broder Brown, den kvelden da damen nede i kjelleretasjen lå på ryggen, ålte seg bortover på ryggen med . . . Mistet forstanden, og hun var i en veldig dårlig forfatning. Senere møtte jeg henne omkring Jonesboro et sted ved sine fulle fem, sammen med mannen sin, og bare så normal som hun kunne være.

³ Jeg traff en broder her nettopp, håndhilste nettopp på ham. Han snakket om at han var på et bestemt sted, hans kone hadde struma tror jeg, på halsen sin. Hun ble helbredet i møtet. Hun er fremdeles helbredet.

⁴ Gud er vidunderlig, er Han ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vi er så takknemlige for det. Vi skulle være, noe vi er, det lykkeligste folket på jorden, Guds folk, bekymringsløse, på den måten at vi ikke er redde for døden. Dere vet, Kristus beseiret alt, selv døden, selv frykten for døden. Ja. “Å død, hvor er din brodd? Grav, hvor er din seier? Men Gud være takk, Som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus.” Hvor vi elsker Ham for det!

⁵ Denne lille søsteren fra Florida, tror jeg han sa, eller et eller annet sted her, som sang den sangen: *Ned fra Hans Herlighet*. Det er favorittsangen min, skrevet av vår venn, broder Booth-Clibborn. Jeg synes den virkelig uttrykker Hans suverene Guddommelighet i dag, i en tid der folk prøver å bare gjøre Ham til en profet eller—eller en leder. Og jeg synes den uttrykker hva Han er, og jeg liker virkelig den sangen.

⁶ Nå, dere vet, og ulempen med disse tingene er at disse møtene ikke er lange nok. Vi får knapt møtt hverandre og sagt “hallo”, og så må vi dra igjen. Men jeg har virkelig sett fram til å komme ned.

⁷ Jeg vil nevne en liten ting for dere. Jeg sa ikke det som et hint her om kvelden, om at jeg hadde den krukken med durrasirup som den lille bjørnen fikk tak i. Men noen i kveld betalte meg tilbake, de sendte meg en krukke med durrasirup. Mange takk, og jeg skal sørge for at bjørnen ikke får tak i den. Jeg skal få kona mi til å bake en panne med kjeks til meg, og jeg skal sette dem til livs med det samme. Ja, sir, jeg liker virkelig durrasirup.

⁸ Billy, sønnen min, fortalte meg nettopp, sa: “Pappa, de har tatt opp et kjærlighetsoffer til deg.”

⁹ Jeg sa til denne predikanten at jeg ikke ville ha det. Ser dere, jeg kom ikke for det, folkens. Jeg kom for å hjelpe dere, å prøve på det. Men det er ikke mulig for meg å gi det tilbake. Og hvis noen kjenner noen her som virkelig er dårlig stilt, en eller annen, enke eller noe, så får de det. Så tusen takk. Dere vet, Bibelen sier: “Det dere har gjort mot den minste”, det er meg, “av disse små, har dere gjort mot Meg.” Og jeg ber om at Gud må velsigne dere for det, og det vil Han—vil Han. Jeg sier dere, hvis ingen som er dårlig stilt tar det, vil jeg gi det til misjonsarbeidet i utlandet. Jeg drar over personlig, så jeg vet at det blir brukt riktig.

¹⁰ Og da prøver jeg å bringe ut dette underfulle Budskapet om—om Guds nåde som er gitt oss i disse siste dager, Budskapet, så godt som jeg klarer å bringe Det ut, og det er det samme Budskapet som jeg forkynte for mange år siden. Jeg har ikke forandret på det en tomme, for du kan ikke det. Hvis jeg hadde gjort det, hadde jeg gått utenfor Bibelen. Skjønner? Så det er fra Bibelen. Og jeg tror at: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og Hebreerne 13,8 sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Jeg tror det.

¹¹ Nå, jeg talte til dere i dag, i formiddag, over et Evangelisk Budskap. Jeg var glad for å se broder Tracy Boutliere her, og den broderen her borte. Og jeg, og vet dere hva jeg føler for når jeg står her oppe? Jeg—jeg lurar meg liksom litt unna forkynnelsen i kveld, på grunn av alle disse fine forkynnerne som er her. Så vil jeg bare snakke litt om Herren Jesus, om Hans, den store åpenbaringen om Ham i dag og om Hans kraft til å helbrede de syke.

¹² Og sønnen min kom bort for en stund siden, og han ga ut noen bønnekort, og vi ønsker å be for de syke i kveld. Og dere har menn her som kan forkynne Evangeliet; de har gjort det hele denne uken. Og jeg er her for å prøve å gjøre min del, å vise min takknemlighet over deres trofasthet til Jesus Kristus, ved å be for de syke.

¹³ Og nå før vi åpner Boken, la oss snakke til Forfatteren av Boken.

¹⁴ For en stund siden var det en mann som sa til meg. Jeg snakket om et bestemt emne i Bibelen, og det var et veldig dypt emne som det er en masse uenighet om, og om Logos og så videre. Og han—han kikket bort på meg. Og jeg var sammen med broder Jack Moore, og vi kom nedover Cross Lake, i Shreveport, Louisiana. Og denne mannen kikket bort på meg, og han sa: “Du kjenner ganske enkelt ikke din Bibel.”

15 Jeg sa: “Men jeg kjenner Forfatteren veldig godt. Og jeg er sikker på at hvis jeg elsker Ham og kjenner Ham veldig godt, så vil Han åpenbare Sitt Ord for meg.”

16 Så la oss tale til Forfatteren nå mens vi bøyer våre hoder. Nå mens vi blir stille. Og husk, i våre hjerter nå, er det et bønnebegjær i kveld iblant oss som du vil at Gud skal huske på, at du ber for en bestemt ting, kanskje om at en av dine kjære skal komme til Kristus i kveld, kanskje om at noen skal bli helbredet eller et annet bønnebegjær? Hold det i tankene dine og løft opp hendene dine til Gud, si: “Herre, husk på bønnebegjæret mitt.” Det er alt, overalt. Hvilken trengende verden dette er!

17 Herre Jesus, vi nærmer oss Deg i dette Navnet som formår alle ting, og vet dette at vi har blitt lovet at våre bønner vil bli hørt. Sa: “Det dere ber om i Mitt Navn, det skal bli gitt.” Og vi bringer alle disse bønnebegjærene i kveld, opp foran den store, perlehvite Tronen, der det Blodige Offeret ligger, Han som tilgir alle våre synder og helbreder alle våre sykdommer. Og vi er høyst takknemlige til Deg i kveld, for dette store privilegiet som vi har og med Guds Ord, som ikke kan svikte. Selv om Himler og jord forgår, kan Ordet aldri svikte. Og Ordet er Gud. Og Han har lovet at Han ville høre og ville besvare våre bønnebegjær. Nå er vi sikre på at vi får det vi ber om. Og hånden min er løftet også, Herre. Svar på bønnebegjærene våre i kveld.

18 Vi ønsker å takke Deg for hva Du har vært for oss i dette stevnet, ned gjennom livet. Og vi takker Deg også for hva Du er for oss og vil bli i fremtiden. Og i dødens stund, hvis Du drøyer, vet vi at Du vil være Sions gamle skute, Du vil være de skinnende Vingene, Du vil være Morgenstjernen som lyser opp dødsskyggens dal, Du vil være den Ene som vil bære oss over elven, inn i det herlige Løfteslandet. Vi er overbevist om det, Herre.

19 I kveld sitter det menn i vår midte, gråhårete og tynget av alderen, og som for mange år siden da jeg var en synder, stod på gatehjørnene og kjempet troens gode strid for nettopp dette Budskapet som vi prøver å stride for i kveld. Fader Gud, vi er takknemlige for at disse mennene fremdeles lever, som vitner om denne mektige troen som en gang ble overgitt til de hellige. Må vi alltid stride for den og være trofaste på vår post inntil Jesus kommer.

20 Nå ber vi om at Du må velsigne Ordene som vi leser, og det vi sier i kveld. Må Det falle ned i fruktbar jord som vil skape et møte, der det ikke vil være en synder i denne bygningen som går herfra som ikke er frelst. Må enhver syk person bli helbredet. Må det ikke finnes en eneste syk person iblant oss på slutten av møtet. Jeg vet at det er et stort fjell som står foran oss. Men Du sa i Ditt Evangelium, i henhold til Markus 11, 22: “Hvis du sier til

dette fjell: 'Flytt deg', og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, så skal du få det du har sagt." Vi tror det nå.

²¹ Du sa: "Når dere står og ber, tro, tilgi." Og vi ber om at Du må forlate oss vår skyld som vi og forlater våre skyldnere, slik at det ikke er noe som hindrer at våre bønner blir besvart.

²² Og Herre, må, hvis det skulle skje at vi aldri møtes igjen slik som dette i et annet møte, kanskje et år fra nå eller når som helst det vil bli, så vet vi at det kommer et herlig møte der vi alle kommer til å være, og det er Bryllupsmåltidet. Å Gud, må det ikke være en av oss som savnes på det tidspunktet. Inntil da, bevar oss sunne og glade for å tjene Deg. I Jesu Kristi Navn ber vi om det. Amen.

²³ Nå, når jeg skal be for de syke, så begynner jeg—jeg ikke med forkynnelse. Som jeg har sagt, så er det—er det en annerledes salvelse; samme Ånd, bare en annen kanal du beveger deg igjennom.

²⁴ Og nå ønsker jeg å lese et kjent avsnitt fra Skriften og noen få Skriftsteder her som jeg ønsker å henvise til, rett før vi kaller fram bønnekøen. Og jeg vet at det er varmt, og jeg vil ikke holde på dere lenge.

²⁵ Og jeg vet at det er avslutningen av møtene, på en mektig uke, og hvordan dere er fylt opp til randen nå og drar hjem for å ha en herlig stund. Dra ikke hjem bare for å ha en herlig stund i gleden over Guds velsignelser, men dra hjem for å ta det dere har lært og gi det videre til noen andre. Og må barna i dette møtet, som ble født på ny i dette møtet, bringe neste år tipp-tipp-tippoldebarn med seg; som betyr at du har vunnet noen andre, og de har vunnet noen andre, og de har vunnet noen andre til Herren.

²⁶ La oss nå i kveld gå til Markus det 12. kapitlet. Og jeg ønsker å begynne å lese fra det 38. verset av . . . av Markus 12, og lese til og med ned det 42. verset. Og vanligvis, som det er vanlig mange ganger, så står vi opp når vi leser Guds Ord, men siden det er så fullpakket her i kveld, vil vi la det være og bare sitte ærbødige og lytte til Ordet. Hvis du har en Bibel, følg med mens jeg leser.

Da tok noen av de skriftlærde og fariseerne til orde og sa: Mester, vi ønsker å se et tegn av deg.

Men han svarte og sa til dem: En ond og en utro slekt søker etter tegn. Men ikke noe tegn skal gis den, bortsett fra profeten Jonas tegn.

For som Jona var tre dager og tre netter i hvalens buk, slik skal Menneskesønnen være tre dager og tre netter i jordens hjerte.

Menn fra Ninive skal stå opp i dommen sammen med denne slekten og fordømme den. For de omvendte seg ved Jonas forkynnelse. Og se, her er en som er større enn Jona.

Dronningen fra Sør skal stå opp i dommen sammen med denne slekten og fordømme den. For hun kom fra jordens ender for å høre Salomos visdom. Og se, her er en som er større enn Salomo.

27 Jeg kan bruke dette til en tekst: *Her er en som er større enn Salomo.* Hvis vi leser den delen av Skriftstedet som kommer foran dette, oppdager vi at det på en måte er knyttet sammen med det vi sa i går kveld.

28 Da Kristus kom på jorden, kom Han til Sine Egne, og Hans Egne tok ikke imot Ham. Og jødene var opplært av Skriftene om hva slags personlighet Messias ville være. Og Messias skulle være en profet i henhold til deres lover. Moses sa: "Herren deres Gud skal reise opp en Profet likesom meg, og folket skal holde seg nær til Ham; og hvis de ikke vil høre Ham, vil de bli revet bort fra folket."

29 Ser dere, Skriften etterlater aldri noen tidsalder uten en sylklar identifikasjon, slik at vi kan vite hvilken tid vi lever i.

30 Selv i Matteus 24, taler Jesus om endetiden, Han sa: "Lær en lignelse av fikentreet."

31 Og Han fortalte hva som ville være tegnet på de tre spørsmålene. "Når skal det ikke bli stein tilbake på stein av bygningen? Hva er tegnet på Ditt Komme og på verdens ende?" Og Han besvarte alle tre spørsmålene. Mange ganger plasserer folk alle tre spørsmålene som ett spørsmål, men de spurte Ham tre spørsmål. Han besvarte tre spørsmål for dem. Men Han ga dem et tegn der, fordi jødene søker etter tegn. Og hvorfor søker de etter tegn? Er fordi de var opplært til å gjøre det. Jødene har alltid trodd på det overnaturlige.

32 Selv under loven, når det var en drømmer eller en profet som ga et budskap som lett kunne misforstås eller de ikke var helt sikre på det, så hadde de en måte å finne ut om det budskapet var riktig eller ikke. De tok denne drømmeren eller profeten ned til templet der Urim Tummim var, det var brystplaten som hang eller lå på Arons bryst som representerte alle Israels stammer. Og denne profeten profeterte, eller drømmeren fortalte drømmen sin.

33 Og uansett hvor ekte den virket, hvis drømmen eller profetien ikke reflekterte et overnaturlig lys, et slags konglomerat som en regnbue over det som ble kalt Urim Tummim, ble budskapet avvist. Det naturlige må svare ved det overnaturlige, og det overnaturlige må svare ved det naturlige. Derfor, i Det gamle testamentet var Urim Tummim testen på om ordene var sanne eller ikke. Det var under det Levittiske prestedømmet.

34 Men Gud etterlot oss aldri uten et Urim Tummim, fordi Hans Ord i kveld er Urim Tummim. Uansett hvor fint budskapet høres ut eller hvor fin drømmen høres ut, men hvis det ikke glimter over Urim Tummim, Guds Ord, så er mitt råd å la det ligge, fordi Gud

ikke stadfester. For denne Boken er den komplette åpenbaringen av Jesus Kristus.

35 Nå, Jesus hadde kommet og hadde gjort nøyaktig det Skriften sa Han ville gjøre.

36 Og da apostelen Peter, som vi talte om i går kveld, som var opplært av sin far, av lærerne, at Messias ville stå fram, og at denne Messias ville være en Profet. Nå, i fire hundre år etter Malakias hadde de ikke hatt noen profeter. Og her var en Mann som da Han trådte fram, så var Han ikke kledd noe annerledes, ikke som en berømt prest eller geistlig, men bare en vanlig mann. Og han kunne ikke gjenkjenne denne Messias ut fra hvordan Han kledde Seg, men de ville gjenkjenne Ham ved Livet som var i Ham. Og da Jesus kikket på ham og sa: "Ditt navn er Simon, og du er Jonas sønn", da var apostelen klar til å overgi seg, fordi at han visste at Jesus ikke kjente ham. Ikke bare kjente Han ham, men Han kjente faren hans også, så han visste at dette var Messias tegnet.

37 Vi fulgte også Filip som hentet Natanael. Tok ham med bort, som var en—en trofast mann, godt opplært i Skriften. Vi finner ut at kanskje Filip underrettet ham på vei bort om hva som hadde skjedd. Men da han kom bort til Ham, kalte Han ham bort, sa: "Se en israelitt som det ikke er svik i."

Han sa: "Hvordan kjenner Du meg, Rabbi?"

38 Sa: "Før Filip kalte deg, da du var under treet, så Jeg deg."

Og han sa: "Rabbi, Du er Guds Sønn, Israels Konge."

39 Og så til nasjonen til samaritanerne der denne lille kvinnen ved Sykar var. Hvordan hun i sin forfatning som en beryktet kvinne; men da Evangeliets Lys spredte seg utover veien hennes, og Han fortalte henne om hennes synd og hva hun hadde gjort, sa hun: "Sir, Du er, må være en profet. Og vi har lært, og vi vet at når Messias kommer, vil Han fortelle oss ting." Det var Messias tegnet.

40 Så oppdaget vi at Han ikke gjorde det tegnet fremfor hedningene, men profeterte at det ville bli utført her i disse siste dager ved Den Hellige Ånd. Og å spotte Den ville være utilgivelig.

41 Slik Han sa det ville være som det var på Sodomas tid, da vi fant ut at Gud var representert i en mann, et menneske som spiste kjøtt fra ei ku, eller en kalv rettere sagt, og drakk melken fra kua og spiste brød, og han kalte Ham: "Elohim", den mektige Gud, Skaperen.

42 Gud ble kjød i form av Jesus Kristus.

43 Og i dag er Han fremdeles Gud i Sin Menighet, i form av Den Hellige Ånd. Og den mannen i kjød, representert i endens tid før hedningeverden ble brent med ild, at Gud ville være i menneskelig kjød og gjøre det samme for å stadfeste Seg Selv

for hedningene. Og vi så at Han kom ned iblant oss i går kveld og gjorde det.

44 Så nå ippettsatte Jesus disse menneskene i kveld på grunn av deres vantro, for de burde ha vært opplært i Skriften. Men datidens tradisjoner hadde trukket folket bort fra Bibelen, Skriften. Jesus sa: “Dere har med deres tradisjoner gjort Guds Bud virkningsløse.”

45 Og jeg undrer i kveld, hvis Han hadde stått på De forente staters jord, om Han ikke hadde sagt det samme til mange i kveld. Med menneskers tradisjoner har dere tatt Guds Bud og har gjort dem virkningsløse ved å forkynne at, “miraklenes dager er forbi”, og så videre, slik de gjør. “Har en ytre form for gudsfrykt”, som profeten sa ville være i de siste dager, “men forneakter dens Kraft.”

46 Vi finner i dette, at Han ippettsatte dem fordi de måtte se på tegn og tro på tegn. Noah ga dem et tegn. Gud har alltid, i enhver tidsalder, handlet med mennesker ved tegn fordi Han er overnaturlig. Og der den overnaturlige Gud er, er det nødt for at overnaturlige ting skjer.

47 Så finner vi på Noahs tid, at de som trodde på budskapet hans og kom inn, ble frelst, og de som forkastet budskapet hans gikk til grunne. Han ga dem et tegn ved å bygge en ark.

48 På Moses’ tid kunne Guds tale gjennom menneskelepper fremkalle fluer, lopper, frosker, lukke himlene, gjøre det mørkt ved en profet som var fullt og helt stadfestet. De som trodde og kom ut av Egypt over Rødehavets skillelinje, ble frelst. De som var på den andre siden, gikk til grunne.

49 Og Jesus fortalte dem. De kalte Ham: “Beelsebul” og hevdet at Han leste folks tanker. Eller noen i dag, de ville ha sagt: “Det er tankeoverføring.” Men en hvilken som helst intelligent person som vet en smule om tankeoverføring, vet at de tingene vi ser ikke kan være tankeoverføring.

50 Her om dagen i Tucson var det en liten baptistbroder, og han hadde kjørt ut og hentet min lille Rebekah hjem fra skolen og bar bøkene hennes. Og han dro til møtet. Han ringer faren sin, en misjonær nede i Mexico, en fin mann, en kollega av Billy Graham; og han sa: “Pappa, skynd deg hjem med en gang, vi har sett Herren Jesu kraft manifestert.”

51 Han sa: “Sønn, hva er i veien med deg?” Ringte ham på rikstelefon. Og han fortalte hva som hadde skjedd. Han sa: “Det kan man se på et hvilket som helst billig karneval.”

52 Og den unge mannen satt der et øyeblikk. Han sa: “Pappa, jeg elsker deg. Du har vært min pappa og du har forsøkt å oppdra meg riktig. Men jeg lurer på hvis vi kunne skru tiden tilbake til da Jesus fra Nasaret gjorde det samme på Galileas strender, om du

ville være villig til å kalle det et billig karneval?” Mannen forlot sin post og kom og ble overbevist.

⁵³ Ser dere, Jesus prøvde å fortelle dem: “Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Hvem av dere kan fordømme Meg for synd, som er vantro? Hvis Jeg ikke har oppfylt alle ordene som var skrevet om Meg, så kan dere rette pekefingeren mot Meg; men Jeg har gjort nøyaktig det Skriften sa Jeg ville gjøre.”

⁵⁴ Åh, om bare menigheten kunne ta det standpunktet i kveld, som en representant for Jesus Kristus og si: “Hvor kommer vi til kort? Gud, jeg ønsker å få oppleve dagen da Jesu Kristi menighet kan være ett i formål og hjerte og kropp og stå i den fulle salvede Hellige Ånds kraft, for å handle og arbeide som Jesus Kristus gjorde, med Gud i dem også.”

⁵⁵ Nå begynner Han å gå tilbake og irtettesette dem. De visste at Gud sender gaver i alle generasjoner. Og når Gud sender en gave til jorden og den blir forkastet, går den nasjonen eller den generasjonen til dom. Og hvis Gud sender en gave og den blir mottatt, blir den generasjonen velsignet.

⁵⁶ Jeg tenkte i kveld da jeg var på vei bort, tenkte på dette at: “Hva ville skje hvis hele Amerika i kveld trodde Guds gave som vi har tatt imot?”

⁵⁷ Jesus henviser her til Jonas tid, eller Jona er hva det egentlig er. Og mange mennesker fordømmer Jona og de sier at Jona var en . . . Dere sier: “Han var en Jona. Han gjorde *dette, det*”, fordi Jona, tror vi, kom ut av Herrens vilje.

⁵⁸ Men la meg prøve å rettferdiggjøre det i kveld. Bibelen sier: “De rettferdiges trinn er bestemt av Herren.” Noen ganger får Han oss til å gjøre ting som er helt motsatt av hva vi tenker; men vi er alltid, hvis vi følger Åndens ledelse, så er vi alltid i Hans vilje. Gud gjør det Han ønsker. Han oppreiste Farao for den samme hensikten; og kalte, sa Han elsket Jakob, og Han hatet Esau før de i det hele tatt var født. Nå, Guds hensikt må bli fullbyrdet. Kan pottemakeren . . . eller leiren si til pottemakeren, som vi finner i Romerne 8 og 9.

⁵⁹ Følg med, vi finner her at Jona fikk befaling fra Gud om å gå ned til Ninive for å forkynne og å si at i løpet av førti dager ville den byen gå til grunne, fordi Ninive var en stor by full av synd, et hedensk land. De tilba avguder. De var, deres levebrød var i hovedsak fiske, for de levde rett ved kysten. Og deres—deres bosetter var å . . . levebrød var å fiske. Og Jona, i stedet for å ta et skip . . . Og kanskje skipet ikke reiste ut akkurat på det tidspunktet. Men han tok et skip til Tarsis. Og vi finner og forstår problemene som Jona kom opp i der ute på havet. Jeg tror at alt det var bestemt av Gud. Havet ble opprørt, og Jona sa: “Bind hendene mine og kast meg over bord.” Og Gud hadde gjort i stand en fisk, som vi kaller “hval” og for å sluke profeten.

60 For noen få år siden var jeg i Louisville, Kentucky, de—de hadde en hval på . . . bena til en, på en—på en flat jernbanevogn. Og en liten Ricky stod der med brillene over nesa og virket å ha mer utdannelse enn han hadde intelligens til å kontrollere, han prøvde å forklare om denne hvalen. Han sa: “Dere kjenner den gamle legenden fra Bibelen, at en hval slukte Jona.” Han sa: “Det er bare en legende.” Sa: “For dere skjønner, man kunne knapt kaste en ball ned gjennom svelget dens, det var så lite, og den kunne ikke ha slukt en mann.”

61 Det var bare mer enn jeg kunne tåle. Jeg—jeg sa til ham, jeg sa: “Sir, jeg—jeg ønsker å korrigere det.”

Han sa: “Hva er det?”

62 Og jeg sa: “Du skjønner, han kan . . . Den hvalen kunne kanskje ikke vært i stand til å sluke ham, men Bibelen sier at: ‘Gud gjorde i stand en fisk.’ Den var spesialbygd. Gud gjorde den stor nok til å sluke ham.” Skjønner? Jeg—jeg bare følte at jeg hadde vært en forræder mot Bibelen hvis jeg ikke hadde gitt mitt vitnesbyrd, vist fargene, for folk stod der og lo. Jeg kan si dere, at det var noe annet da det ble sagt, ser dere, det var ikke så morsomt da jeg sa: “Dere kjenner ikke Skriften. Skriften sier: ‘Gud gjorde i stand en fisk.’ Han gjorde denne ene spesiell.”

63 Slik som en ung jente en gang som gikk fra kirken, som sa hun var lykkelig. Det lille håret hennes var gredd bakover og hun hadde en herlig stund mens hun sang og priste Gud. Hedningen på hjørnet sa: “Hva er du så lykkelig for, unge dame?”

Hun sa: “Jeg har nettopp blitt frelst, er på vei til Himmelen.”

64 Han sa: “Hva er det du har under armen din, er det den de kaller Bibelen?”

Hun sa: “Ja, sir, det er det.”

Sa: “Du tror ikke på den?”

Sa: “Hvert eneste Ord av den.”

65 Sa: “Vel, jeg antar at du tror på den historien om hvalen som slukte Jona?”

66 Hun sa: “Ja, sir, jeg tror på den. Hvis Bibelen sa at Jona slukte hvalen, ville jeg tro på det.”

67 Og han sa: “Nå, hvordan vil du bevise at—at hvalen slukte Jona, på noen annen måte enn ved tro?”

Hun sa: “Når jeg kommer til Himmelen, vil jeg spørre Jona.”

Han sa: “Hva så om Jona ikke er der?”

68 Sa: “Da vil du måtte spørre ham.” Så det bare viste hva som ville skje, at han gikk den andre veien. Og det uttrykker det ganske bra.

69 Men jeg tror at hvalen slukte Jona. Nå, med hendene bundet i hvalens buk, langt ute på havet, omtrent forti favner dypt.

70 Nå, dere kvinner vet det ut fra de små gullfiskene deres. En fisk søker gjennom vannet for å finne sin mat. Og etter at den finner sin mat, den fyller opp den lille magen sin, går han ned til bunnen av bollen og hviler de små finnene sine der. Ser dere, han hviler. Finnene hans holder ham oppe. Og nå hviler han fordi han er sliten etter å ha søkt etter mat.

71 La oss tenke oss at denne store fisken gjorde det samme. Da han slukte profeten, går han ned til bunnen, hans store, tunge vekt på mange tonn ligger på bunnen nå med profeten i buken hans. Og profeten var fremdeles i live. Han slukte ham. Og Jona må ha snudd seg rundt nede i hvalens buk. Og dere vet, overalt hvor han så kunne han se hvalens buk.

72 Og jeg har ofte tenkt på mennesker som sier: "Jeg ble bedt for i går kveld, men hånden min er ikke noe bedre. Jeg ble bedt for, og jeg hører ikke noe bedre." Vel, du ser på symptomer så lenge du ser på det. Hvis pastoren din ba for deg, salvet deg med olje eller hva slags system han bruker fra Guds Bibel, så må du tro det. Du er nødt til å tro det.

73 Nå, jeg tror ikke at noen av oss noen gang har hatt så mange symptomer som Jona hadde, for uansett hvilken vei han kikket var det hvalens buk. Men vet du hva han sa? Han sa: "Alt sammen er tomme løgner." Han ville ikke tro det. Han sa: "En gang til vil jeg se mot Ditt hellige tempel."

74 Nå, Jona visste at da Salomo innviet templet, stadfestet Gud Sitt Nærvær i templet ved å komme inn som Skystøtten og kom inn og over bak Det Hellige, på Nådestolen og over arken og satte Seg ned. Og Salomo ba: "Herre, hvis Ditt folk er i vanskeligheter noe sted og vil se mot dette hellige sted og be, da Hør dem fra Himmelen."

75 Nå, hvis Jona under de omstendighetene, kunne ha tro på en manns bønn, et menneske som senere falt fra; og over et tempel som var bygd av menneskehender som Gud kom inn i; og ble utfridd fra slikt, slike symptomer som det; hvor mye mer burde vi i kveld, under våre små omstendigheter, midt i Nærværet til den mektige Gud Selv, hvor vi ser mennesker bli helbredet, frelst og fylt med Den Hellige Ånd! Ikke se mot et naturlig tempel; men se mot Himmelens tempel der Kristus sitter over Majestetens høyre hånd, og kraften, med Sitt Eget Blod, for å gå i forbønn på vår bekjennelse. Vi skulle skamme oss over vår svakhet. Nå, inntil du kan ha en bedre tro enn Jona hadde, ikke kritiser ham.

76 Legg merke til, så ser vi at Gud, under den bønnen og den troen . . . Han kunne ha satt et oksygentelt der; jeg vet ikke hva Han gjorde. Men han ble, ifølge Kristi Egne Ord, tre dager og netter i hvalens buk. Og la oss da tenke på det, omkring, kan ha vært omkring klokken elleve på dagen, alle fiskerne var omtrent klare for å dra inn for å ta formiddagsmaten sin, og de skulle til å ta opp garnene sine. Og disse hedningene tilba dyr, og havets gud

var hvalen. Og omtrent midt på dagen så kommer havguden inn, hvalen, strakk ut tungen sin, og profeten gikk rett ut av munnen hans. Ikke rart de omvendte seg, ja visst, fordi guden spyttet ut profeten. Og han gikk gjennom gatene og sa: "I løpet av førti dager skal dette stedet bli utslettet." Ser dere, Gud vet hvordan gjøre ting.

⁷⁷ Nå, de ba Jesus om et tegn, og Han sa til dem at: "En—en ond og utro generasjon søker etter tegn." Og nå, jeg vet det er en tydning om at Han mente dem. Det er riktig. Men jeg vil bare videreføre det, da det har en sammensatt betydning.

⁷⁸ Når hadde vi en mer ond og utro generasjon enn vi har akkurat nå? En ond og utro generasjon! De sier til deg, går ut på gaten, sier: "Er du en Guddommelig helbreder?"

"Nei. Kristus er det."

⁷⁹ "Vel, hvis du er en helbreder eller du tror, du sier du er en helbreder; jeg kjenner en kar her nede som er syk, kom og helbred ham. Jeg vet du sier at du har oppreist døde; en mann døde, og du reiste ham opp? Vi har en kirkegård full av dem her nede; bevis det for oss."

⁸⁰ Husk, det er den samme gamle djevelen som sa: "Hvis Du er Guds Sønn, så befal at disse steinene skal bli til brød."

⁸¹ Det er den samme gamle djevelen som puttet en fille over vår Herres øyne i palasset den morgenen, dekket til øynene Hans og de tok en kjepp, de drukne, bråkete soldatene, og slo Ham på hodet med den og lot kjeppen gå på rundgang og sa: "Vi har skjønt at Du kjenner hjertets hemmeligheter. Vi har skjønt at Du er en profet. Hvis Du er en profet, profeter og fortell oss hvem som slo Deg. Vi vil tro det da." Ser dere, det er den samme gamle djevelen. Skjønner? Gud klovner ikke for noen.

⁸² Det er den samme gamle djevelen som sa: "Kom ned fra korset. La oss se Deg utføre et mirakel." Den djevelen lever i dag.

⁸³ Og Jesus sa at: "En ond, svak, utro generasjon søker etter et tegn og de ville få det. For som Jona var i hvalens buk i tre dager og tre netter, slik vil Menneskesønnen være i jordens hjerte." Da hva slags tegn talte Han om? Et tegn på oppstandelsen. Og etter to tusen år med Evangeliets forkynnelse, to tusen år med kritikk, har Bibelen kommet gjennom alt sammen. Og i kveld er Jesus Kristus i vår midte i Sin oppstandelseskraft og gjør de samme tingene som Han gjorde da Han var her på jorden. Dette er den svake og utro generasjonen.

⁸⁴ Johannes 14,12 sa Jesus: "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør." Skjønner? "Ennå en liten stund og verden, kosmosordenen, vil ikke se Meg lenger, men dere skal se Meg. Det er de vantro, verden, verdensordenen, menighetsordenen, vil ikke se Meg lenger. Men dere skal se Meg,

den troende, for Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil verdens ende.”

⁸⁵ Og denne onde og utro generasjonen som vi har på jorden som gjør narr av det opprinnelige Guds Ord, gjør narr av—av menigheten, han får i kveld et tegn på oppstandelsen. Fordi de tingene som Jesus Kristus gjør i dag i menigheten, det finnes ikke en person i verden som kan gjøre det utenom Jesus Kristus. Og det er et tegn på at Han lever i kveld. Han stod opp fra de døde for to tusen år siden og er like så levende i kveld som Han var da Han vandret i Galilea. Amen. Tegn på oppstandelsen!

⁸⁶ Så legger vi merke til, videre nedover henviser Han til Salomos tid. Han sa: “Mennene i Ninive omvendte seg ved Jonas forkynnelse, og her er det en som er større enn Jona.” Han sa: “Og som på Salomos tid, hvordan dronningen fra Sør kom fra verdens ytterste grenser for å høre Salomos visdom, og her er en som er større enn Salomo.”

⁸⁷ Ser dere, de kunne ikke forstå det. De var trege til å forstå. Jesaja sa: “De har øyne og kan ikke se, ører og kan ikke høre.”

⁸⁸ Jeg vil si dette med kjærlighet. Pinsebevegelsen, den begynner å bli omtrent på samme måte. Det som Gud lovet går rett over hodene våre, og vi bare lar det fare. Det som er i veien med pinsevennene er dette, de har sett så mye av Gud . . .

⁸⁹ Det minner meg om et gammelt ordtak, eller en historie jeg leste en gang av en forfatter som hadde skrevet om havet, og han sa at han aldri hadde sett det. Slik vi forstår at Stephen Foster, den kjære folkeskribenten, skrev om “Swanee” Elven og hadde aldri sett Suwannee Elven. Og denne forfatteren hadde skrevet om havet og hadde aldri sett havet. En gang tok han en tur til havet. Og på veien møtte han en gammel seiler, gammel sjømann som kom bortover med grått kinnskjegg i ansiktet og med maiskolbepipa si i munnen. Han sa: “Hvor skal du, min gode mann?”

⁹⁰ Han sa: “Jeg skal til havet.” Han sa: “Jeg er en—jeg er en dikter.” Han sa: “Jeg—jeg ønsker bare å se det. Jeg ønsker å se dets hvite bølger når de salte bølgene hopper på det blå. Jeg ønsker å se et speilbilde av himmelen i det blå vannet, lukte saltet i luften. Jeg ønsker å høre måkene når de roper og skriker når de flyr fram og tilbake over vannet.”

⁹¹ Den gamle sjømannen tok maiskolbepipa si fra munnen og spyttet. Han sa: “Jeg ble født på det for seksti år siden. Jeg skjønner ikke hva som er så sjarmerende med det.” Hvorfor? Han hadde sett så mye av det at det ble vanlig for ham.

⁹² Og det er det som er feilen med dere pinsevenner. Dere ser så mye av Guds pris og velsignelser at dere går glipp av det. Vi må være ærbødige med disse tingene og respektere alt som Gud gir oss.

⁹³ Nå, Salomos tid, som en hvilken som helst teolog, Bibelkyndig mann vet, at det var gullalderen for hebreerne. De hadde ingen kriger. De, det var nesten som et Tusenårsrike for dem. Stor tid! De bygde templet. Alle nasjoner fryktet dem. De var redde for å gjøre noe fordi de visste at folket var ett i hjerte og i en akkord. Gud ga dem en gave, og de trodde den. De tok imot den, og med ett hjerte og en akkord arbeidet de med den.

⁹⁴ Åh, hvis vi, folket i Amerika i kveld, alle presbyterianerne og metodistene og baptistene og pinsevennene kan rive ned tradisjonen som denominasjonen deres har bygd rundt dere som splitter broderskap, "tilsynelatende uten å ha troen." Hvis vi kunne komme ut av det gamle skallet som vi er i og kunne komme sammen og ta imot gaven fra Gud på det grunnlaget som Han ga den til oss, så ville det være det beste bombevernet som jeg vet om. Jeg ville heller stå bak det, Guds løfter, enn alle bombevern de kunne bygge. Hvordan, hvilken nasjon, hvilken vekkelse det ville bli, hvordan de andre nasjonene ville være redde for å gjøre noe med det. Gud har gitt oss en gave, men vi tar for lett på det.

⁹⁵ Vi prøver å bringe det over i én liten gruppe og sier: "Vi har det, og dere har ikke noe med det å gjøre, for dere ser ikke gjennom mine briller." Vi må ikke gjøre det. Det er ikke rett. Så lenge djevelen kan få dere til å stride mot hverandre, trenger ikke han å stride.

⁹⁶ Men når dere ser foreningen av Guds krefter samle Hans menighet sammen fra jordens fire vinder, da vil dere se noe skjæ.

⁹⁷ Vi finner at på Salomos tid, så ga Gud ham en skjelningsgave. Det var en stor gave, en gave til å skjelne tankene og så videre, med visdom. Og folket samlet seg om den. De gjorde ham til konge. Og dere vet, han ble verdens samtaleemne. Alle snakket om Israel. Nå, de hadde ikke telefoner og fjernsyn og slikt da, de overbrakte nyheter fra munn til øre. Og alle menneskene som kom forbi, så denne store gaven fra Gud i virksomhet, og folk, ja, de—de fortalte alle. Og ryktet om ham gikk over hele verden. Og de hadde ingen kriger, ingen problemer, fordi de tok imot gaven som Gud ga dem.

⁹⁸ Alle vi i kveld, vi presbyterianere, metodister, baptister, pinsevenngrupper kunne bare kaste bort våre ideer og komme tilbake og se hva Gud sa om Det, og hvordan Han sa Den skulle bli gitt. Han kan ikke forandre Det. Slik Den falt på Pinsedagen, det var slik Den falt i huset til Kornelius. Og hver gang Den noen gang falt, falt Den på samme måte, under den samme forordningen som Peter skrev ut i Apostlenes gjerninger. Og det er fremdeles slik det står. Det må forbli på den måten. En hvilken som helst annen måte . . . Det finnes ikke noe annet sted i Bibelen hvor de noen gang tok imot Det på noen annen måte, enn

å utføre forordningen fra Apostlenes gjerninger 2. Det er riktig. Det er, og vi får Den i dag, det er måten det må komme på.

⁹⁹ Men i oppriktighet tar mennesker imot Gud og tror på Ham, men om de bare ville . . . Så trekker de seg tilbake og: “Det, vi har *dette* og det er alt som hører til Det.” Da atskiller de seg. Så vil de ikke ta imot noen ny åpenbaring. De organiserer det. “Det er alt. Dette er doktrinen vår”, avslutter med et—et punktum. Hvis du hadde hatt en denominasjon som ville avslutte doktrinen sin med et komma: “Vi tror *dette*, pluss så mye som Gud vil vise oss”, så er det helt i orden, jeg vil gå god for det; men aldri med et punktum. Fordi Gud er Gud, og tiden beveger seg videre.

¹⁰⁰ Vi prøver alltid å se tilbake og se hva Moody sa, hva Sankey sa, hva Finney sa, hva Wesley sa, hva Luther sa. Det var menn for den tiden.

¹⁰¹ Vitenskapen ser seg ikke tilbake og ser hva vitenskapen sa. Ja, for tre hundre år siden, sa en fransk vitenskapsmann at hvis en mann noen gang ville kjøre med den ekstreme hastigheten av tretti miles i timen, så ville tyngdekraften ta ham bort fra jorden. Kunne du forestille deg en moderne vitenskapsmann si det? I dag kjører han i omtrent to tusen miles i timen og prøver å finne noe som hindrer stål i å smelte, slik at han kan kjøre fire tusen miles i timen. De ser seg ikke tilbake og henviser til ham. De ser fremover.

¹⁰² Men menigheten ser alltid bakover. La oss se opp! For deres krefter er begrenset. Og vi har ubegrenset kraft: “For alle ting er mulig for dem som tror på Gud.” Virkelig ekte tro vil understreke ethvert Ord Gud ga med et “amen”. Ikke: “Vel, det var for en annen generasjon.” Han er den samme i går, i dag og for evig!

¹⁰³ Nå finner vi at Salomo, nyhetene spredte seg så vidt at det gikk helt ned til Saba. Og de hadde en dronning der nede, hun må ha vært en fin, liten dame. Hun styrte over folket sitt. Og dere vet, de begynte å fortelle henne at det var en—en mektig Gud oppe i Israel, og Han hadde salvet et menneske med en skjelningsgave som var overmenneskelig, at ingen mann kunne ha en slik visdom som det. Det måtte komme fra en gud. Og dere vet: “Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Ordet.” Og det traff hjertet hennes, slik det gjorde med den umoralske kvinnen ved brønnen i går kveld. Det traff hjertet hennes og hun begynte å lengte etter å finne ut om dette.

¹⁰⁴ Jeg tror det er nødvendig for hvem som helst av oss, når vi finner ut hvor Ewig Liv er, for vi prøver å leve.

¹⁰⁵ Vel, hver eneste karavane som kom forbi, stoppet hun sannsynligvis og førte dem inn i palasset. “Har dere reist gjennom Palestina?”

¹⁰⁶ “Ja, vi har noen salveoljer og litt smykker og slikt derfra.”

“Vel, er det sant dette om den mektige gaven fra deres Gud?”

107 “Det er sannheten. Jeg har sett den i virksomhet.” Ser dere, troen kommer av hørelsen.

108 Og da begynte hun å, begynte å tørste. Hun ønsket å se det selv.

109 Nå, hun måtte gå igjennom mange vanskeligheter. For det første var hun en hedning. For det andre var hun dronningen. Og uten tvil, for å gjøre dette var hun nødt til å gå til sin egen prest for å få tillatelse til å dra opp for å høre dette. Så jeg kan forestille meg . . . Hvis jeg høres vanhellig ut, så mener jeg ikke det. Jeg vil bare dramatisere litt for dere her. Jeg kan forestille meg at hun gikk ned til presten og sa: “Hellige fader?”

“Ja, min datter”, sa presten.

110 “Jeg har hørt nyheter om at de har en Gud der oppe i Israel, som har salvet en mann med Sin Egen skjelning og kraft.”

111 “Hør nå her, datter. Hvis, hvis de mektige gudene noen gang ville bevege seg, ville det bevege seg iblant oss.” Dere vet, de trenger ikke bare være hedenske prester for å tro det. Skjønner? “Hvis de noen gang ville bevege seg, ville de gjøre noe i vår organisasjon. De ville ikke være iblant de andre, ser du. Når alt kommer til alt, er de en flokk med holy-roller.” Vel, jeg ville ikke ha sagt det, ser dere, men dere skjønner. “De—de—de, de er ikke noe særlig. Det er bare en flokk fanatikere. De forteller alle slags historier om å krysse Rødehav, som ikke er annet enn legender. Så du kan ikke tro på den flokken der oppe, for de er—de er bare en flokk med fanatikere. Nå, hvis det finnes noen kraft, så er det i den mektige gud Dagon eller noen av disse her.”

112 Jeg kan høre den lille kvinnen talte et øyeblikk, hun sa: “Men, du vet, de forteller meg at denne Gud som de har der oppe er en virkelig Gud.”

“Men”, sa han, “datter, *det* er en virkelig gud.”

“Men, de, de forteller meg at denne Gud der oppe har liv.”

113 Ser dere, når—når—når noe virkelig griper deg i hjertet, vil Gud tale med deg hvis du bare forsetter å tale. Ser dere: “Vær ikke bekymret for hva dere skal si; det vil bli gitt dere i samme stund.”

114 Sa videre: “De sier at denne Gud her oppe er en Gud som elsker Sitt folk, så kommer Han ned og Han gjør Seg Selv kjent gjennom Sitt folk.”

“Åh, det stemmer ikke. Hør her.”

Åh, hva sa du? “Nå, bare et øyeblikk. Jeg drar opp.”

115 “Hvis du drar opp, du, ja, så vil du føre skam over oss. Bli ikke med på den vekkelsen. For vi samarbeider ikke, vet du, så du må ikke gjøre det.” Skjønner?

116 “Og du vet”, sa hun, sa han, “min oldemor tjente det gudebildet, den statuen, eller bestemoren min og moren min, hele

folket mitt tjente disse statuene, og de har aldri vist så mye som et fnugg av liv. De er bare . . . Det bryr meg ikke hvor mange skriftruller du kan lese og den slags, de har ikke vist et fnugg av liv. Og de sier: 'Dette er Liv.' Og dette er . . . Jeg bryr meg om det."

117 Vel, jeg kan høre ham si: "Hør nå her, hvis du drar opp dit, vil jeg måtte utestenge deg. Jeg vil måtte ta ditt . . . Du er et vippmedlem her, vet du. Og hvis jeg . . . Og du har en aktet stilling, og du vil miste anseelsen din hvis du blander deg med en slik gruppe." Skjønner?

"Vel, la det være anseelse eller ikke!"

118 Dere vet, når Gud griper noens hjerte, er det ingenting som kan stå i deres vei. De kommer seg dit uansett, og Gud vil sørge for det; jeg bryr meg ikke om det er ektemann, kone, barn, predikant, pastor, hvem enn det er, når hungeren etter Gud kommer.

119 Nå finner vi den lille damen, da hun var klar, sa hun: "Vel, jeg—jeg reiser likevel."

120 "Men vi kommer til å utestenge deg. Navnet ditt vil ikke stå her."

"Vel, du kan like godt ta det bort, for jeg drar."

121 Så nå da, hun måtte betale en pris. Så mange av oss vil ikke betale prisen. Vi vil heller holde fast på en eller annen trosbekjennelse.

122 Nå, kvinnen hadde uten tvil studert denne religionens skriftruller. Hun hadde sett at det var Guds natur; og at Gud, all visdommens Gud, hadde gitt en mann en gave, at Gud Selv uttrykte Seg, ikke gjennom et eller annet stumt gudebilde, men gjennom en mann.

123 Hvor hedenskap er et fullkomment bilde eller et mot . . . eller et bilde på kristendommen, hvordan den hedenske tilbederen kneler ned fremfor et gudebilde og bøyer seg i støvet på en slik måte at han—han tror at gudebildet taler tilbake til ham.

124 Slik som Navaho-indianerne. De hadde skilpadden som en regngud, med leire på ryggen, og de gjorde den til et gudebilde. Og de lagde et tomt skall, og de ropte ut, og de kunne høre sitt eget ekko, og de trodde at det var regnguden som talte tilbake til dem.

125 Skjønt, hvilken forskjell det er til kristendommen. Vi bøyer oss i støvet fremfor en overnaturlig Gud som ikke er et gudebilde, og vi blir fylt med Ham og blir Hans gudebilde, Hans levende bilde av Ham, arbeider, vandrer her på jorden som en levende representasjon av den Gud som vi tjener. Gud i et menneske! Det er motsatt av hedenskap; de kneler ned fremfor en Maria eller en Josef eller en eller annen helgen eller noe i den duren, som har vært døde i årevis. Og, men, ser dere, Den Hellige Ånd kommer

inn i et levende vesen, ikke inn i et dødt gudebilde; men inn i et levende vesen og arbeider gjennom det levende vesenet, ikke gjennom et gudebilde. “Dere er Guds tempel.” Skjønner?

¹²⁶ Så vi ser at Gud ikke forandrer Seg, Han gjør det samme i kveld som Han gjorde på Salomos tid. Han ga Salomo denne gaven.

¹²⁷ Og vi finner ut, nå måtte den lille kvinnen gjøre seg klar. Nå, hun ble stilt overfor mange ting. Hun hadde mange omstendigheter og mange hindringer, men ikke troen hennes. Troen hennes hadde ingen.

¹²⁸ Vel, hun tenkte dette: “Jeg drar opp dit. Og hvis jeg drar og det er riktig, så kommer jeg til å støtte det. Hvis det ikke er riktig, kan jeg ta gavene mine hjem igjen.”

¹²⁹ Dere vet, hun burde snakket med noen av pinsevennene våre. Det er riktig. Hm-hmh. Det er riktig. Går ut her og kaller dere pinsevenner og støtter radioprogrammer som gjør narr av de tingene dere tror på? Og det hører til hos deres eget folk, å hjelpe til å støtte Guds program. Skjønner?

¹³⁰ Nå, men hun tok pengene, gull og røkelse og så videre, og hun lastet på noen kameler.

¹³¹ Nå, en annen ting, hun hadde en—en farlig reise. Husk, Ismaels barn var i ørkenen, og de var røvere. Og hvor lett det var for den røverflokken å overfalle denne lille dronningen, med noen få evnukker med som vakter, og myrde dem og ta alle disse skattene.

¹³² Men, vet dere, når du hungrer og tørster etter Gud, så ser du ingen fare, du ser ingenting. Du prøver å komme til Gud og Gud sørger alltid for at du kommer dit.

¹³³ Hun ønsket å komme dit. Det var hennes hjertes begjær, så Gud ville sørge for at hun kom seg dit. Nå, hun tenkte aldri på faren.

¹³⁴ Du tenker ikke på faren. Du tenker ikke på kritikken. Du bryr deg ikke om hva noen andre sier. Hvis ditt hjerte er så hungrig etter Gud, er det eneste målet du har å komme til Ham. Spiller ingen rolle hvordan du kommer dit. Bare kom dit! Nå, hun hadde det samme målet.

¹³⁵ Og nå, uten tvil hadde hun fått tak i alle skriftrullene og leste mens hun reiste av gårde. De må ha reist om natten, for Saharaørkenen, de direkte strålene fra heten er veldig, veldig varme.

¹³⁶ Nå, bare tenk på hvor lang strekning hun måtte reise for å oppleve Salomos visdom. Hvis du måler det på kartet ditt, er det veldig langt ned dit, omtrent tre hundre miles. Og vet du hvor lang tid det tok henne? Nå, hun reiste ikke i en Cadillac med air-condition, men hun reiste på ryggen til en kamel. Og det tok henne nitti dager, tre måneder, å komme dit.

¹³⁷ Ikke rart Jesus sa: “Hun vil stå sammen med denne generasjonen og fordømme den.” Noen av menneskene som bor tvers over gaten vil ikke engang sette foten innenfor døren der det samme skjer. Det er riktig. Amen. Ikke rart hun vil stå i Dommen med generasjonen nå og fordømme den. Nei, når vi har Cadillac'er med klimaanlegg, og tog og fly og alt, Gud plasserte det rett i hendene deres, og likevel vil vi ikke gjøre det. Og hun kom hele den strekningen for å høre Salomos visdom, og her er en som er større enn Salomo, Herren Gud Selv! Merk dere det!

¹³⁸ Så finner vi ut at hun la i vei over ørkenen mens hun leste skriftrullene, hun presset seg videre inntil hun endelig kom dit.

¹³⁹ Hun kom sannsynligvis inn på plassen, slottsplassen eller hvor det var, og satte opp teltene sine som var vanlig på den tiden, med de små tjenestepikene og evnukkene sine, satte opp.

¹⁴⁰ Og la oss så bare tenke, neste morgen ringte klokken og—og alle trompetene lød, sangen begynte, og hun gikk inn og fant seg en plass langt bak. Hun kom for å finne ut om det var sannhet eller ikke. Hun ønsket å finne det ut selv. Hun var ikke villig til å sitte langt der nede. Hvis hun hørte om denne store tingen, ville hun ikke godta hva noen andre sa om det. Hun ønsket å finne det ut selv.

¹⁴¹ Som Filip sa til Natanael, i undervisningen vår i går kveld, sa: “Kunne det komme noe godt fra Nasaret?” Eller komme fra . . . Jeg kommer nok straks på stedet hvor Han kom fra. Sa: “Kunne det komme noe godt fra Nasaret?”

¹⁴² Sa: “Kom og se. Ikke bli der og kritiser. Kom, finn det ut selv.”

¹⁴³ Hvis vi bare kunne gjøre det samme i kveld. Kom, se! Ta Bibelen din, undersøk det du ser finne sted. “Gransk Skriftene”, sa Jesus, “for det er De som vitner om Meg.” Han er Ordet. Og Skriften Selv er Ordet, så Den vitner om Ham når Skriften blir Liv for deg, når Den blir manifestert i deg.

¹⁴⁴ Nå finner vi ut at hun hadde lest skriftrullene, og hun kjente til hva Jehovas natur var: bare visdom. Og da hun satte opp de små teltene sine, plasserte gavene sine bak i hjørnet, hun ville finne ut om det var rett eller ikke. Hvis det var rett, var det verdt alt hun hadde. Hvis det ikke var rett, tok hun det med tilbake.

¹⁴⁵ Og jeg tror det er det samme i kveld. Hvis denne frelsesplanen som vi strider for er rett, skylder vi det alt vi har, livet vårt, tiden vår, alt annet vi har. Hvis det ikke er rett, så finn ut hva som er rett; for du har bare dette ene livet, og det vil snart være over. Gransk Skriftene først og se om det samstemmer med Skriften.

¹⁴⁶ Så oppdager vi at denne lille kvinnen finner seg en plass langt bakerst, som alle nykomlinger prøver å gjøre noen ganger. Og etter at trompeten lød. Pastor Salomo kom inn, satte seg ned. Møtet begynte. Bønnekortene ble ropt opp. Det høres ille ut, men

jeg prøver å få fram et poeng. Og nå fant hun ut av det. Hun sa: “Jeg vil se hvor denne visdommen er.” Så da den første pasienten, hvordan det enn var, eller hva spørsmålet var som kom fremfor Salomo, så åpenbarte han det. Hun sa: “Du verden, det er riktig.”

¹⁴⁷ Nå, hun sa ikke: “Du vet, den mannen har tankeoverføring tror jeg.” Hjertet hennes begynte å hungre. Hun begynte å tro, dag for dag.

¹⁴⁸ Til slutt ble det hennes tur til å stå fremfor ham. Hun hadde noen hemmeligheter også. Og da hun kom opp fremfor Salomo, sier Bibelen at: “Det var ikke noe i hennes hjerte som var holdt skjult for Salomo.” Han åpenbarte enhver hemmelighet i hennes hjerte.

¹⁴⁹ Og da det skjedde med henne, stod hun som en hedning foran folket, og hun sa: “Alt som jeg hørte er sant og mer.” Hun sa: “Salige er de menneskene som er her og ser dette finne sted hver dag.” Amen. Åh, det tok nesten pusten fra henne. Da hun så at det skjedde med andre og at det skjedde med henne, og hun trodde Gud.

¹⁵⁰ Ikke rart, ikke rart at Jesus sa at: “Hun vil stå sammen med denne generasjonen.” Da Han stod der og gjorde nøyaktig det samme, bare mer av det, og flere kraftfulle tegn; og de stod der: “Vis”, og sa, “vis oss et tegn fra Himmelen.” Åh, hvor blinde kan folk bli! Han sa: “Hun vil stå i Dommen sammen med denne generasjonen og fordømme den.”

¹⁵¹ Og så etter to tusen år med Evangeliets forkynnelse, og Den Hellige Ånd som utøses i denne siste tid over folket, Den Hellige Ånds gaver, og det var lovet at denne mektige skjelningen ville komme tilbake til menigheten igjen; hva ville hun gjøre med denne generasjonen når hun står der, etter hennes tid pluss to tusen år med Evangeliets forkynnelse, i denne siste tid når vi ser gaver, ikke gave, men Den Hellige Ånds gaver? Hun overga livet sitt til Kristus. Hvorfor?

¹⁵² Jeg må avslutte, for jeg . . . Jeg vil—jeg vil be for dere.

Venner, ser dere, de sa: “Vis oss et tegn. Vi vil . . .”

¹⁵³ Det er det som er i veien med pinseveinene. Dere ser etter noe og en av disse dager vil det ha gått for langt. Det har gått rett forbi dere, og dere visste det ikke.

Husk, på Elias tid kjente de ham ikke.

¹⁵⁴ På Døperen Johannes' tid, kjente de ham ikke. Og det var talt om ham i Skriften, at han ville komme: “Jeg sender Min budbærer foran Mitt ansikt, for å forberede veien.”

¹⁵⁵ Og selv disiplene kom til Ham, sa: “Hvorfor må Elias komme?”

Han sa: “Han har allerede kommet, og dere visste det ikke.”

156 De visste ikke at Jesus var Kristus, før Han var død og begravet.

De visste ikke at Ireneus tilhørte eller . . .

157 Jeg vil si dette, så alle mennesker kan vite. De visste ikke at Jeanne d'Arc var en Guds helgen, før de drepte henne. Den katolske kirke brente Jeanne d'Arc som en heks, fordi hun så visjoner og ba for de syke, brakte døde tilbake til livet. Og Den katolske kirke kalte henne en heks og brant kvinnen på en pôle. Og omtrent to hundre år senere våknet de opp og fant ut at hun var en helgen. Selvsagt gjorde de stor bot, de gravde opp prestenes kropp og kastet dem i elven. Tøv!

158 Men pass på, det kan skje iblant oss, at det kan komme og bli klart identifisert av Gud i Skriftene og ved vitenskapen og alt annet, og det ville gå forbi oss, og vi ville ikke vite det. Så stå i den siste tid, klart identifisert.

159 Mennesket er fremdeles det samme. Mennesket priser alltid Gud for det Han har gjort, og de snakker om hva Han vil gjøre, og overser det Han gjør. Det er menneskets natur.

160 La oss se på Ham, hva Han gjør nå. Han er Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig, den samme Jehova Gud som var manifestert i Ham. "På den dag vil dere kjenne at Jeg var i Faderen og Faderen i Meg; Jeg i dere og dere i Meg." Gud steg ned fra en Ildstøtte til en Mann; og fra den Mannens ofrede liv, Blodet som rensset oss og kom ned i oss for å ha fellesskap igjen, for å kalle ut en menighet for et Eden igjen.

161 Hvorfor? Nå, vær stille bare et øyeblikk. Hva gjorde dette for den kvinnen? Hun bekjente seg for å være en religiøs person, men hjertet hennes hungret etter å se noe ekte. Hun ønsket noe ekte.

162 Hvis du hungrer etter å se noe ekte, vil Gud vise deg det. Du vil alltid finne det du ser etter.

163 Det minner meg, som dere alle vet at jeg . . . Jeg snakket med min venn bak her, broder Brown, for et øyeblikk siden. Jeg husker at søster Brown er her et sted, han sa; velsigne henne. Hvordan jeg bodde sammen med disse menneskene der nede i den første tiden av min tjeneste! Og broder Brown er så og si en fullverdig broder for meg, for han liker å jakte. Søster Brown kjøpte en ny Browning automatisk hagle til ham. Jeg spurte ham om han fremdeles hadde den. Han sa: "Ja." Jeg skal gjøre den om til en rifle en av disse dager, få bort den gamle, tingen som smeller.

164 Merk dere det nå. Men i jakttiden pleide jeg å dra til de nordlige skogene for å jakte på hjort, langt opp, New Hampshire og Maine, og det er hjemstedet til hvithalet hjort. Og jeg hadde en partner der oppe som jeg jaktet med. Og han var en dyktig jeger, omtrent en fjerdedel indianer. Og du trengte ikke bekymre deg for ham; du kom ikke til å miste ham, han visste hvor han skulle gå. Og han var en dyktig jeger. Vi skilte lag og hadde plasser

hvor vi møttes på de snødekte fjellene og store skogen, men vi fant hverandre. Og vi fulgte ikke stier; vi jaktet. Jeg likte å jakte med Bert.

¹⁶⁵ Han var en utmerket jeger, men han var den ondeste mannen jeg noen gang har møtt. Den mannen hadde et hjerte av stein i seg. Han var hjerteløs. Han hadde øyne som så ut som en firfisle, og han—han—han var bare ondskapsfull, rett og slett ondskapsfull. Og han pleide å like å skyte dåkalver, det er den lille babyhjorten, bare for å få meg til å føle meg elendig. Han drepte disse små dåkalvene, og jeg sa: “Bert, skammer du deg ikke over å gjøre det?”

¹⁶⁶ Og han sa: “Det er akkurat sånn det er med dere predikanter, dere er for feige.”

Jeg sa: “Bert, det er ikke feighet. Det er å være ondskapsfull.”

¹⁶⁷ Nå, det er helt i orden om det er kjønnnet på hjorten eller størrelsen. Hvis loven sier at du kan drepe en dåkalv, så bare gjør det. Vel, Abraham drepte en kalv og ga den som mat til Gud. Var ikke noe galt med babyhjorten.

¹⁶⁸ Men bare å drepe dem og la dem ligge der, bare for å være ondskapsfull, det er mord. Og jeg liker ikke det, og det sa jeg til ham. Jeg sa: “Bert, du er min venn, og jeg liker deg, og du er en god jeger. Du er en god revolvermann, god skytter, treffsikker skytter.” Jeg sa: “Jeg elsker deg, men—men du er—du er—du er ondskapsfull.”

¹⁶⁹ Og han sa: “Åh, Billy, hvis du ikke hadde vært en predikant, ville du vært en god jeger.”

¹⁷⁰ Og jeg sa: “Hør her Bert, du kan være menneskelig i dette.” Jeg sa: “Det er galt.”

¹⁷¹ Han sa: “Du . . .” Jeg var en viltvokter i årvis, vet dere. Og han sa: “Du, du har vært i dyrebeskyttelsen for lenge.”

Jeg sa: “Nei, det har jeg ikke.”

¹⁷² Og så en dag dro jeg opp dit for å jakte. Det var litt sent i jaktseasonen. Jeg hadde holdt noen møter. Og snøen hadde allerede kommet, omtrent seks tommar, passelig snø for sporing. Og jeg møtte Bert, og han sa: “Hør her, Billy, jeg har noe nytt til deg.”

Og jeg sa: “Hva?”

¹⁷³ Og han trakk ut en liten fløyte fra skjorten sin, og han blåste på denne lille fløyten. Og den hørtes ut som den lille babyhjorten som roper på moren sin, vet dere, bare en liten dåkalv, den lille brekingen de lager.

¹⁷⁴ Og jeg sa: “Bert, du mener ikke å fortelle meg at du ville—du ville gjøre det?”

Han sa: “Åh, ta deg sammen, predikant.”

¹⁷⁵ Så neste dag gikk vi på jakt. Og vi tar vanligvis med et smørbrød og—og en liten termos med—med varm sjokolade, for den har sukker i seg, vet dere, og holdt oss varme. Ja, det blir fryktelig kaldt der oppe på den tiden av året. Så vi . . .

¹⁷⁶ Jakttiden hadde begynt. Og—og når man fyrer av noen geværer, kan du snakke om at Houdini er en forsvinningsartist, han var en amatør sammenlignet med de hjortene. For de forsvant på et øyeblikk, krøp under kratt og hva som helst og så livnærte de seg om natten hvis månen skinte. Så, om de ikke gjorde det, ville de heller sulte enn å komme ut, for de visste at det var døden å gå ut der. Og jaktseasonen hadde vært i gang, folk hadde drevet jakt et par uker.

¹⁷⁷ Og vi gikk hele formiddagen og så ikke engang ett spor. Omtrent rundt middagstider, gikk han foran meg. Vi var på vei opp til toppen av fjellpasset og så skulle vi skille lag og komme tilbake på to forskjellige veier og komme til leiren den kvelden, kanskje komme inn klokken ni eller ti. Hvis vi drepte en hjort, hang vi den opp slik at begge to kunne gå tilbake neste dag og hjelpe til med å få den inn. Så vi var på vei opp for å skille lag og vi hadde ikke kommet over tregrensen ennå.

¹⁷⁸ Og rundt klokken halv tolv eller tolv, bøyde Bert seg litt ned. Snøen begynte å bli ganske dyp, langt oppe på fjellet. Og han bøyde seg litt ned, og jeg tenkte at han hadde funnet fram . . . Han snakket ikke særlig mye. Og han rotet rundt ned i der, jeg trodde at han skulle finne fram lunsjen sin; og jeg gikk for å finne lunsjen min. Jeg tenkte: “Vel, vi skal spise. Det er her vi skiller lag, og han vil gå rundt *denne* veien, og jeg vil gå den andre veien.”

¹⁷⁹ Og han satte seg ned. Det var en liten rydning der, omtrent dobbel så stor som denne bygningen, bare en liten, det vi kaller et lite parklignende gressfelt. Hadde ikke sett ett spor hele formiddagen. Og han satte seg ned der ved siden av dette, under, ved noen trær, en slags snøfonn; bøyde seg ned som *dette* som om han skulle hente termosflasken sin—sin eller smørbrødet sitt, begynte å dra det ut. Og jeg bøyde meg ned etter mitt. Og han trakk ut denne lille fløyten. Og han kikket opp på meg med disse firlisleøynene.

¹⁸⁰ Og han blåste i denne fløyten. Og da han blåste i denne fløyten, fikk han den virkelig til å fungere, den hørted akkurat ut som en liten dåkalv. Og da han gjorde det, til min overraskelse, tvers over rydningen reiste det seg en stor hjortemor. Det er dådyret, hunnen; vakkert dyr, store, brune øyne og ørene stikkende oppover. Og han kikket opp på meg slik som *det* og med det litt tåpelige fliret. Kikket opp på meg på den måten, la fløyten sin tilbake. Jeg tenkte: “Bert, du vil ikke gjøre det.”

¹⁸¹ Han sa: “Hysj.” Og jeg så . . . Han blåste i den igjen, helt svakt, forsiktig.

182 Og nå, det er uvanlig for hjorten. Den tiden av dagen, klokken elleve på dagen, komme ut? Nei. Hva var det? Babyen hennes var i vanskeligheter. Hun reiste seg opp. Jeg fulgte med på henne bak denne busken.

183 Og han blåste i den igjen. Hun kom to eller tre trinn fremover, kom rett ut i det åpne.

184 Det er fullstendig uvanlig. Ja, sir, hun ville ikke gjøre det. Nei, sir. Men hva var det? Babyen hennes var i vanskeligheter.

185 Og hun gikk noen få trinn videre, de store ørene, hun snudde seg til siden. Og gamle Bert kikket opp på meg. Og jeg tenkte: "Åå-åh." Jeg så at han la patronen ned i geværløpet til den 30-06 og dro sluttstykket tilbake.

186 Reiste seg opp og retikkelen i kikkertsiktet kom rett over hjertet hennes. Og da han løftet geværet sitt, så hjorten jegeren. Hun snudde seg.

Og han blåste i fløyten igjen.

187 Dere vet, vanligvis ville hjorten være borte. Men ikke henne. Hvorfor? Hun var en mor. Det var ikke noe hun latet som. I hennes indre var hun født som en mor. Babyen hennes var i vanskeligheter. Selv om hun visste at det ville koste livet hennes, brydde hun seg ikke. Hun var en mor. Det var ikke noe hun lagde til. Det var ekte, livet hennes. Hun var mor.

188 Og jeg så jegeren ladet rifla si; og han var en treffsikker skytter. Og jeg snudde hodet. Jeg klarte ikke å se på det. Jeg tenkte: "Hvordan kan den hjerteløse mannen skyte rett gjennom det trofaste, gode hjertet som slår for babyen sin? Hvordan kan han skyte hjertet ut av henne?" Og jeg visste at den store hundre og åtti grain soppformede kula ville slå hjertet ut av henne fra den avstanden. Jeg tenkte: "Hvordan kan han gjøre det?" Og jeg snudde ryggen for å slippe å se på det.

189 Og jeg begynte å be. Jeg sa: "Himmelske Far, hvordan kan den mannen være så hjerteløs? Den kjære moren, hun kan ikke noe for det. Hun spiller ikke skuespill. Hun er ekte. Og hun—og hun er en mor, og hun er påkalt og prøver å finne babyen sin. Selv om det koster livet, så er babyen hennes i vanskeligheter." Og jeg ba for meg selv og lyttet etter at jeg når som helst ville høre hanen falle og geværet gå av. Og jeg bare stod der og holdt meg selv slik som *dette* og ba.

190 Jeg ventet, ventet. Geværet gikk ikke av. Jeg ventet bare et øyeblikk. Og snudde meg rundt for å se, og han beveget seg som *dette*. Han klarte ikke holde geværet stille. Jeg kikket på ham.

191 Han kikket opp på meg. Uttrykket hans var forandret. Firtisleøynene hadde endret seg til noe annet. Tårer rant nedover kinnene hans. Han kastet geværet på bakken. Han sa: "Billy, jeg har fått nok av det. Led meg til den Jesus som du snakker om."

192 Der på den snøfonna den ettermiddagen, ledet jeg den ondskapsfulle mannen til Jesus Kristus. Hvorfor? Fordi han hadde sett noe virkelig, noe som ikke var påtatt, noe som var ekte.

193 Åh, denne hungrende verden ser etter noe virkelig, noe som ikke er påtatt, noe som er ekte, som er født av Gud, som kommer fra Bibelen. Ville ikke du, denne ettermiddagen, mor, broder; ville ikke du som er kristen ønske å ha så mye av Jesus Kristus i ditt hjerte, så mye av Guds Ånd i ditt hjerte, som ville drive deg til å gjøre slike edle ting som hjorten gjorde med babyen sin? Ville ikke du ønske å være en slik kristen? Ønsker du å få den slags frelse som ville . . . du . . . døden eller noe annet og bare Guds kjærlighet i ditt hjerte, slik hun hadde kjærlighet for babyen sin?

194 Nå, den eneste måten det kan skje. Du kan ikke gjøre det ved å bli medlem av en menighet. Du kan ikke gjøre det ved å sette navnet ditt i en bok. Det må være virkelig. Det må være ekte. Det må være en fødsel. Det er nødt til å forandre deg, fra bare en tilgjort tro til en ekte kristen.

195 Du sa: "Tror du at kjærligheten kunne være så stor? Tror du Han kunne elske meg?"

196 Han sa: "En mor kan glemme sitt diende barn, men Jeg kan aldri glemme dere. Navnene deres er tegnet i Mine håndflater."

197 Gud kom til jorden i et Menneskes skikkelse og—og—og åpenbarte Seg Selv, strekte ut Sitt telt fra å være Jehova Gud til å bli Menneske, for å oppleve skammen og forbannelsen. Lille Jehova Gud i en krybbe under en haug med dyremøkk, der nede gråtende i en krybbe; Gud, Himlenes og jordens Skaper som stod der i menneskelig kjød, for å ta døden for dine synder på Seg Selv, så Han kunne befri deg til å bli enda mer kristen enn den hjorten var en mor. Hvordan kan du avvise en slik makeløs kjærlighet? Så i tillegg til det, skrev Han Sitt Ord. Det er nok. Du kunne ikke ta mitt ord, du må . . . det ville vært helt i orden, men ikke Ham. Han steg opp i det Høye og ga gaver til menneskene. Han kom tilbake i form av Den Hellige Ånd, samme Gud, for å åpne ditt hjerte ved Forsoningsblodet.

198 "Vær derfor fullkomne likesom deres Far i Himmelen er fullkommen." Ingen av oss kan være det. Jeg ser ikke på hva jeg er. Jeg, jeg er ikke verdig. Du er ikke verdig. Hvem er verdig? Jeg ser ikke på hva jeg er; jeg ser på hva Han er. Han er den Ene som vi kan se på. Han er mitt Offer. Jeg er ikke verdig til å stå her som en tjener. Hvis jeg stolte på min verdighet, ville jeg—ville jeg havnet i Helvete, det samme ville du. Men vi ser ikke på hva vi er.

199 Du sier: "Jeg kunne ikke gjøre det. Jeg kunne ikke rope. Jeg kunne ikke røre ved Guds kledning. Jeg kunne ikke gjøre *dette*."

200 Åh, du kan! Ser du hva som skjedde? Han døde for at du kunne gjøre det, at du kunne bli frelst. Det er ekte. Ville du ønske

å være på den måten og ønsker du å bli husket i bønn? Løft din hånd, si: “Det ville jeg, broder Branham.”

La oss bøye våre hoder.

²⁰¹ Med våre hoder bøyd, kom rolig, ydmykt nå. Vi har ikke plass her for et alterkall. Det er ikke engang et alter. Men Bibelen sier: “Så mange som trodde, ble døpt.” Alterkall kom inn i metodisttiden, noe som er helt i orden. Men på tiden til vår Herre og apostlene, “trodde de til Liv.” Dere ble “frelst av tro, ved nåde.” Hvis du ikke har den erfaringen i kveld, broder, søster!

²⁰² Kvinner, hvis dere ikke har nok nåde i deres hjerte i kveld til å vite at Bibelen lærer at dere skulle slutte å klippe håret kort, ha på dere shorts og sminke! Hvis dere ikke har så mye nåde i deres hjerte i kveld! Og dere vet at Bibelen lærer at dere skulle. Han kan ikke forandre Seg. Du sier: “Jeg bruker ikke shorts. Jeg bruker langbukser.” Det er verre.

²⁰³ Gud sa: “En kvinne som kler seg i mannsklær er en vederstyggelighet for Gud.”

²⁰⁴ Og dere menn som ikke kan slutte å stirre på kvinner som er umoralsk kledd, nåtidens avgudsbilder! Dere menn som ikke har nok ekte nåde i deres hjerte til å få din kone og barn til å slutte å gjøre slike ting, Guds kjærighet er ikke forankret i ditt hjerte; du kan ikke kalles en Guds sønn. Du er fremdeles i Sodoma, en mann som ikke kan styre sitt eget hus; som Gud bestemte ham til å gjøre.

²⁰⁵ Og dere diakoner som er gift to eller tre ganger! Og dere menn som stikker fra konene deres og prøver å holde fast på bekjennelsen deres! Dere kvinner som har gjort det motsatte! Dere som gjemmer dere bak menighetens maske! Denominasjonen din vil ikke ha noe med deres neste å gjøre, la ham være kristen eller ikke; hvis han ikke tilhører gruppen deres, vil dere ikke ha noe med ham å gjøre. Skam dere!

²⁰⁶ Må Gud vise dere noe ekte i kveld. Må dere komme til Ham ydmykt nå og si: “Herre, tilgi meg for syndene mine. Fra denne kvelden av vil jeg tjene Deg.”

²⁰⁷ Du som elsker TV-programmer, så du holder deg hjemme for å se en eller annen umoralsk filmstjerne som *Vi elsker Sucy* eller noe av de andre greiene som de har, blir hjemme på onsdag kveld for å se på TV i stedet for å komme til bønnenrommet, Guds kjærighet er forsvunnet fra ditt hjerte. Gjør du dette og holder deg fortsatt til ditt medlemskap? Guds kjærighet ville drive deg fra dette og lede deg til menigheten din, til din—din broder og søster; komme sammen for å sitte på Himmelske steder og lytte til pastoren din forkynne. Og vekkelsen eller stevnet går mot avslutningen nå. Hvis det fremdeles er i ditt hjerte, la oss be sammen nå om at Gud må ta det bort.

208 Herre Jesus, vi kommer med ydmyk anger, vi kommer med angrende hjerter, Herre. Vi er skyldige alle sammen. Vi har syndet mot Dine Bud. Vi har syndet mot Dine kjærlighetsbud som frelste oss. Selv menigheten har kommet helt på villspor og lagd byggeprogrammer og alle slags greier; og redusert bønnemøtet og—og Den Hellige Ånd til noe som er en eller to ganger i uken, når det skulle være i våre hjerter og sinn hele tiden. Tilgi oss, Herre.

209 Tilgi forkynnerne våre, Herre, som står på talerstolen og skammer seg over å forkynne hele Kristi Evangelium. Hvordan mange av dem i dag . . . Hele verden har blitt et Sodoma. Mange forkynnere sitter i sitt sogn i kveld, eller i morgen, eller i arbeidsværelset sitt og prøver å finne ord og går igjennom Guds Ord og ser syndene, men er redde for å si noe om det fordi de ville blitt utestengt. Diakonstyret ville kalle dem inn, og de ville bli sendt til hovedkvarteret og bli fjernet, når de vet de burde tale imot synd. Det er en Lot igjen: “Sodomas synder opprørte hans rettferdige sjel.” Men menn har ikke motet. Akkurat som Lot, han hadde ikke motet til å stå opp.

210 Jeg ber, Gud, må Du tilgi oss for slike ting som det. Må vi være som Paulus i gammel tid: “Jeg har ikke holdt noe tilbake, men har forkynt dere hele Guds råd.” Tilgi oss alle, Far.

211 Som den enkle, lille historien fra den kalde novemberdagen på toppen av fjellet der; hvordan den mannen som i kveld er en diakon i menigheten der oppe, en trofast kristen, fordi en hjortemor kom fram og fremviste noe så ekte. Du sa: “Om—om disse tier, skal steinene rope ut.”

212 Jeg ber, Far, om at Du må gi oss noe så ekte i kveld, som vil tiltrekke oppmerksomheten vår mot Kristus, for å la oss kjenne at Han er i vår midte i kveld.

213 Angrende hender gikk opp, hundrevis av dem. Tilgi dem, Herre. Nå minner jeg Deg, Herre, på Skriftstedet som Du sa: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham først.” Hvordan kunne de løfte hendene sine hvis ikke Du dro dem? Når de løfter hendene sine, bryter de enhver vitenskapelig regel. Tyngdekraften holder hendene deres nede. Men det var en ånd i dem, og Ånden ved dem som sa: “Du lever galt. Løft opp hendene dine.” Og dette trosset tyngdekraften og løftet hendene sine til Skaperen: “Gud, ha nåde med meg.”

214 Og Du sa: “Alle som Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg. Jeg vil på ingen måte støte dem ut. Jeg vil gi dem Evig Liv og reise dem opp på den siste dag.” Du sa: “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv og skal ikke komme for Dommen, men har allerede gått over fra døden til Livet.”

215 [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . til Guds Rike for å skape trofaste lemmer på Kristi Legeme. Og menighetene til disse forkynnerne, må de vokse og vokse i medlemmer som er

født på ny i Guds Rike. Velsign brødrene mine, slik at hvem de enn ber for vil bli helbredet; Evangeliet de forkynner, la det ikke falle på hard, steinete jord, men på myke hjerter.

²¹⁶ Gi det, Herre, at Guds Rike snart vil bli etablert på jorden. Du kommer for Dine delegater. En dag vil Lammet forlate helligdommen, komme fram og ta Boken ut av hånden til Ham som er den rettmessige Eiereren av den. Da mennesket syndet, og Livets Bok gikk tilbake til sin opprinnelige Eier. Mennesket, hele livet var forlapt; og det var intet menneske i Himmelen eller på jorden som var verdig. Men et—et Lam kom fram, et Blodig Lam som hadde blitt slaktet før verdens grunnleggelse, som kom og tok Gjenløsningsboken og åpnet Den. Gud, må navnet mitt være der. Må ethvert navn her være skrevet Der, Herre, som har blitt gjenløst i denne store gjenløsningsplanen. Gi det, Far.

²¹⁷ Og nå gir vi dem til Deg. Jeg overgir dem til Deg. Og hvis det er noen her som aldri har blitt døpt i kristen dåp, må de komme framover ved en troshandling og bekjenne at de har gjort galt, og bli døpt i Jesu Kristi Navn for tilgivelsen av deres synder og bli fylt med Den Hellige Ånd. Gi det, Far.

²¹⁸ Vil Du høre oss, Far, i denne bønnen idet vi ydmykt legger det fremfor Deg i Navnet, Navnet som formår alt og hele Himmelen og jorden er navngitt, Jesus Kristus. Amen.

Det fins en Kilde fylt med Blod,
Tappet fra Immanuels vener,
Og syndere som kaster seg i dens flod,
Mister alle sine skyldige flekker.

Mister alle sine skyldige flekker,
Mister alle sine skyldige flekker;
Og syndere som kaster seg i dens flod,
Mister alle sine skyldige flekker.

²¹⁹ Elsker dere ikke de gamle sangene? Fortsett videre. Er de ikke underfulle? Skrevet av Den Hellige Ånd. Jeg bare elsker dem. Jeg synes jubelsanger er fine, men jeg liker disse gamle sangene om Blodet, sanger om Troen. La oss synge den, ett vers til på den gamle, landsens måten, slik vi sang den tilbake på bakkettoppene for mange år siden.

Den døende tyven frydet seg over å se (hans
siste sjanse)
Den Kilden på sin dag;
Der får jeg, så villfaren som han,
Vaske alle mine synder bort.

²²⁰ La oss lukke våre øyne og ydmykt synge den til Kristus.

Den døende tyven frydet seg over å se
Den Kilden på sin dag;
Og der får jeg, så villfaren som han,
Vaske alle mine synder bort.

Vaske alle mine synder bort,
 Vaske alle mine synder bort;
 Og der får jeg, så villfaren som han,
 Vaske alle mine synder bort.

221 Åh, får ikke det deg til å føle deg helt skrubbet ren på innsiden, føler bare sødmen av Guds Nærvær? “Nå er dere Guds sønner. Nå er vi løftet opp på Himmelske steder i Kristus Jesus”, med all autoritet, Himler og jord er gitt oss. Har dere noen gang tenkt på det?

Noen sier: “Har du kraft?”

“Nei, men jeg har autoritet.”

222 Det er som den lille politimannen her ute på gaten, liten kar med lua trukket ned over ørene, veier rundt hundre pund, med et skilt festet på seg. Og her kommer en rekke biler nedover veien i hundre miles i timen; hver enkelt av dem, fire eller fem hundre hestekrefter. Han kunne ikke ha stoppet en av dem. Men la ham holde opp hånden. Hm-hmh. Han har autoritet. Det er det som får bremsene til å hvine. Det er ikke hans kraft. Det er hans autoritet.

223 Og vi har autoritet ved Jesus Kristus. Det er grunnen til at djevlr skriker. Skjønner? Ikke fordi vi har kraft, men vi har autoritet. Den Hellige Ånd er her, Guds autoritet. “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.” Jeg tror Ham.

224 Nå sitter vi på Himmelske steder i Kristi Nærvær, løftet opp over verdens bekymringer, inn i en trosvirkelighet. Hva kunne skje her i kveld? Det kunne bli en ny pinse. Det kunne skje noe slikt akkurat her i kveld som det var i Apostlenes gjerninger 2. Det er riktig.

225 Kristus er her. Hvis vi kunne få hardheten ut av våre hjerter! Er Han med oss? Er det sant? Er Kristus i vår midte? Han lovet å være det. Hvordan ville du kjenne Ham? Ikke ved slik Han så ut, men ved gjerningene Han gjorde. Det er hva Han lovet, og Han sa Han ville gjøre det.

226 Gud, hjelp oss i kveld, så når vi drar herfra, er min bønn . . . Og jeg vil bare si det med mine øyne åpne til dere alle. Jeg ber om at dere vil se noe så virkelig, at Gud vil gjøre noe så virkelig i kveld, slik at dere vil si som de som kom fra Emmaus når dere går til deres hjem: “Brant ikke våre hjerter i oss?” Ser dere, de var . . .

227 Jesus hadde blitt korsfestet, og død, begravet, et rykte hadde sagt at Han hadde oppstått igjen, og Han vandret med dem hele dagen, og de kjente Ham ikke. Han har vandret med mange mennesker, og de visste det ikke. Det var Ham som hindret at *han* krasjet da han kjørte hitover; det er hva som helbreder *din* baby; Kristus, og kanskje dere ikke gjenkjente det.

228 Men en kveld fant Han dem i Emmaus, Kleopas og vennen hans, og de lukket dørene, da gjorde Han noe akkurat på den måten Han gjorde det før Sin korsfestelse. De visste at det var Ham i Hans oppstandelse. Umiddelbart gikk de for å fortelle det til andre.

229 Må Han gjøre noe i kveld for oss, slik Han gjorde rett før Sin korsfestelse; så vi, når vi går fra Emmaus, at vi kan fortelle de andre: "Våre hjerter brant i oss." Må vi se noe virkelig, ikke så mye av en eller annen ny lære eller noe; men læren som vi kjenner, manifestert ved Guds kraft.

230 I går kveld ropte jeg opp en bønnekø, kom opp en forkrøplet dame og så videre som ble helbredet. Vitnesbyrd! Bare helt enkelt; vi får bare vært her en liten stund, ikke lenge nok til å bli kjent med dere. Der kunne jeg fange opp følelser fra folk som sa: "Han leser tankene deres." Jeg prøvde å snu ryggen til folket og vise dere at det ikke var tankelesing.

231 Mange av dere som er gamle i tralten her i Arkansas husker da jeg pleide å gripe tak i hånden til en person, hvordan Han fortalte meg: "Det vil skje da, at hvis du vil være oppriktig, vil du kjenne selve deres hjertes hemmelighet." Dere husker det, alle sammen? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Og de tingene som Han har gjort verden rundt, overalt!

232 Glem ikke *Life's* magasinet nå, sist måned. Å se hvor Han forutsa hva som ville skje, og vi stod der og er vitne til her i kveld det som skjedde der. Selv vitenskapen vet ingenting om det. De lurar på hvordan det kunne skje; men det skjedde.

233 Hør nå her, jeg vil ta et nytt Skriftsted i kveld. Bibelen sier at: "Jesus Kristus er Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter." Er det riktig, brødre? [Forkynnerne sier: "Det er riktig. Amen."—Red.] Det er Skriften. Nå, hvis Han er Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter, nå om du rørte ved Ham, ville Han handle, hvis Han er den samme som Han var, ville Han handle slik Han gjorde da. For du kan ikke . . . Det er den eneste måten du noen gang kunne kjenne Ham, er ved Hans handling. Skjønner?

234 En hvilken som helst hykler kan lage arr i hånden sin og blod og den slags, men det er livet som avslører det. Skjønner? Jeg kunne ta et tre og binde blader på det her ute, fra et annet tre, men hva slags frukt bringer det fram? Skjønner?

235 Nå, Kristi Liv lever i deg, så hvis det første Livet som kom ut av den grenen . . . Nå, Han har ingen hender nå bortsett fra dine og mine. Han har ingen stemme bortsett fra min og din. Ser dere, vintreet bærer ikke frukt. Grenen bærer frukt. Og hvis grenen som bar i den første grenen som kom ut av vintreet, som jeg sa, så skrev de en Apostlenes gjerninger bak det. Hvis den noen gang bringer fram en ny opprinnelig gren, vil man skrive en ny Apostlenes gjerninger bak det. Det vil være den samme

Ånd, for det er det samme Livet i hele vintreet. Enhver gren som bærer vil være Der.

²³⁶ Jeg vil at dere skal legge merke til noe nå, når vi sitter her. Hvor mange av dere tror at Kristus er her? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Hvor mange av dere er syke, løft deres hånd. Hvor mange av dere tror at dere har tro nok, at om dere rørte ved Hans kledning, så ville Han handle på samme måte?

²³⁷ Jeg kommer ikke til å rope opp noen bønnekø. Bare rope opp, bare la det komme herfra. Det er litt av en utfordring. Men dere har massevis av tro, og jeg tror at Gud vil ære det.

²³⁸ Nå vil jeg se utover forsamlingen, og jeg vil se om det er noen som jeg kjenner i forsamlingen. Jeg kjenner broder Tracy Boutliere som sitter der. Denne broderen her, jeg kjenner ikke disse forkynnerne rett ved siden av her. En forkynner helt bakerst der, kjenner jeg. Bortsett fra det, på Bibelens autoritet, og Den er over mitt hjerte . . . Jeg sverger ikke, for Bibelen sier at vi ikke skal gjøre det; men ved min Bibel over mitt hjerte, jeg lyver ikke. Jeg ser ikke en person til som jeg kjenner, bortsett fra Jim Maguire.

²³⁹ Og hvis jeg ikke tar feil, er det en broder som jeg møtte i tabernaklet her om dagen. Jeg møtte ham nettopp. Jeg glemmer hva navnet hans er. Han er en . . . arbeider ved tabernaklet i Jeffersonville. Er det riktig? Nå, det er den eneste personen jeg kjenner, som jeg kan se at jeg kjenner.

²⁴⁰ Nå, hvis Jesus var her, og du ønsket å bli helbredet, og du spurte Ham: "Herre, vil Du helbrede meg?"

²⁴¹ Dette er saken. Hvis Han stod her med denne dressen på som Han ga meg, så kunne Han ikke helbrede deg. Han har allerede gjort det. Ser dere, det var fullbrakt på Golgata. Og hele verden ble frelst, hele verden ble tilgitt, alt skjedde på Golgata. Ser dere, "Han *ble* såret for våre overtredelser, ved Hans sår *ble* vi helbredet", fortid. Skjønner?

²⁴² Nå, det eneste du trenger å gjøre. Det vil aldri gagne deg hvis du ikke tror det; ikke føler det. Jesus sa aldri: "Følte du det?" Han sa: "Trodde du det?"

²⁴³ Jeg har sett mennesker løfte opp sin hånd, si: "Føl det! Føl det! Føl det!" Han sa aldri det.

Han sa: "Trodde du det?" Tro, ser dere.

²⁴⁴ Merk dere nå. Hvis Han er den samme Ypperstepresten, vil Han måtte handle på den samme måten. Uansett hvor mye Han ville salve meg, er Han nødt til å salve deg også.

²⁴⁵ Sannelig, jeg ser en mann som jeg kjenner. Der er herr Way, mannen som falt død om i menigheten her om dagen, som Gud brakte tilbake til liv, sitter rett der. Og en forkynner som sitter ved siden av ham, som jeg kjenner, sitter rett der ved siden av ham. Men ellers, denne . . . Ja, jeg tror jeg ser denne broderen, dette

er broren hans som jeg møtte der nede med Blackwell-familien i dag, da vi ba i hjemmet.

²⁴⁶ Men dere som tror på Ham og tror at dere kan røre ved Ham, jeg vil be dere om noe. Nå, jeg er deres broder, bare en—en—en mann, akkurat som din ektemann eller din bror eller din pastor, bare en mann. Og nå, der, det er ikke ute i et eller annet mørkt rom, som en djevel. Og djevelen gjør ikke det uansett. Har du noen gang hørt en djevel forkynne Evangeliet, få sjeler frelst og helbredet? “Hvis satan kaster ut satan, så er hans rike kommet i strid med seg selv”, sa Jesus. Nei.

²⁴⁷ Men her og nå, se og tro at Jesus fremdeles er den samme Ypperstepresten som Han var og si: “Herre Jesus, jeg er syk. Eller, jeg har en syk mor som sitter her, eller en bror i et hjem. Herre, jeg—jeg—jeg kan ikke betale gjelden min. Hjelp meg. Jeg vil—jeg vil bekjenne alle mine synder. Jeg—jeg—jeg er en synder; jeg—jeg ønsker å få det rett med Gud.” Noe annet, be Ham. Rør ved Ham som Ypperstepresten og se om Han ikke handler i dag slik Han gjorde da. Det viser at Han er med oss.

²⁴⁸ Nå, jeg tror at Han vil gjøre det. Jeg . . . Han har aldri sviktet meg ennå i alle disse årene. Jeg—jeg tror Ham. Men dere kan forstå hvilken utfordring det er. Men det er ikke . . .

Noen sier: “Er du ikke redd?” Nei, sir.

²⁴⁹ Hvordan kan jeg være redd og Ham rett her ved siden av meg? Han, det er Hans Ord; det er ikke mitt. Jeg sier bare det Han sa, det er min bekjennelse. *Bekjenne* betyr å “si det samme”. Skriften som er Gud, Gud i bokstavform. “Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og Ordet er fremdeles Gud. Og Ordet sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Det er opp til Ham å stadfeste Det. Det er opp til meg å tro Det. Nå må du tro Det.

²⁵⁰ Nå ønsker jeg at hver enkelt av dere, stille og rolig skal be en bønn til Gud og si: “Herre Gud, hjelp meg. Jeg vet at den lille, gamle, lutryggede mannen som står der oppe ikke vet noe om meg, men Du kjenner meg. Og hvis Du bare vil gjøre og repetere et Skriftsted for meg i kveld.”

²⁵¹ Slik som kvinnen som rørte ved Hans kledning. Han følte ikke akkurat håndens berøring, for som jeg fortalte dere, den palestinske kledningen er løstsittende; underklærne tykke. Store, tunge kapper, Han kjente det ikke. Og Han sa: “Hvem rørte ved Meg?”

²⁵² Og Peter irectesatte Ham og sa: “Herre!” Ja, han tok Ham og irectesatte Ham for det. Med andre ord: “Det høres sinnssykt ut at Du sier det. Alle har armene sine rundt Deg, klapper Deg på ryggen. ‘Hvem rørte ved Meg?’”

²⁵³ Han sa: “Men kraft har gått ut fra Meg. Noen rørte ved Meg med en annen berøring.”

Kan du berøre på den måten i kveld?

²⁵⁴ Jeg overgir meg selv. Husk nå, jeg er fullstendig stum i disse tingene, utenom Guds Rike. Det er akkurat som denne mikrofonen. Denne mikrofonen kan ikke snakke; den kan bare snakke når noe snakker gjennom den. Og vi er akkurat som den mikrofonen i dette. Jeg kjenner dere ikke, men det trengs noe som taler gjennom her.

²⁵⁵ Og tro det og ha tro til Gud og Gud vil gi det. Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå, bare tro. Ha tro og tvil ikke. Tro på Herren Gud. Bare be nå, vær virkelig ærbødig og bare se.

²⁵⁶ Nå, Himmelske Far, jeg har talt lenge. Det er mennesker som sitter her som er på vei til Evigheten, oss alle sammen. Våre hoder er bøyd til støvet der Du tok oss fra; og hvis Du drøyer, vil vi vende tilbake til det støvet. Disse åndene og sjelene som er i oss må vende tilbake til Deg for Dommen.

²⁵⁷ Nå, Himmelske Far, vi ber om at Du må ære Ditt Ord i kveld. Jeg har talt om Deg, tal nå at jeg har fortalt Sannheten, Herre. Jeg er Din tjener. Jeg overgir meg selv til Deg. Og hvis det er noen her inne, Herre, som har den slags tro som kunne bringe fram manifestasjonen av Jesus Kristus; for å vise at tegnet som Han lovet, det siste tegnet til hedningemenigheten, det ville finne sted; den utvalgte menighet som Abrahams gruppe, kalt ut. Vi ser Billy Graham og de mennene der nede i Sodoma som kaller dem ut; men vi husker at den Ene som ble hos Abraham ga dem et annet tegn, at den kommende sønnen var for hånden. Herre, la oss se det tegnet i kveld, som Mannen hadde ryggen Sin vendt mot teltet og sa: "Hvorfor lo Sarah?" Jesus sa det ville gjenta seg igjen rett før Menneskesønnens komme; Gud manifestert i kjød, i menneskelig kjød ved den Hellige Ånds kraft og Jesu Kristi Blod. Gi det, Herre. Jeg overgir dette, meg selv til Deg til Din tjeneste. Tal, Herre. Dine tjenere hører.

²⁵⁸ Nå, i Navnet til Jesus Kristus fra Nasaret, tar jeg enhver ånd her inne under min kontroll for Guds Rikes skyld, for Dets gjerninger.

²⁵⁹ [Nå begynner å tale i tunger. Tomt område på lydbandet—Red.] . . . ? . . .

²⁶⁰ La nå Den Hellige Ånd handle. Vel, er de tingene som jeg har sagt riktige eller er de ikke riktige? Er Han fremdeles Kristus? Holdt Han Sitt løfte om: "Der hvor to eller tre er samlet, vil Jeg være midt iblant dem"? [Forsamlingen sier: "Amen." Red.] "En liten stund og verden der ute ser Meg ikke lenger, men dere vil se Meg, for Jeg" (personlig pronomen) "vil være med dere, endog i dere. De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også; mer enn dette, for Jeg går til Faderen." Er det sant? ["Amen."]

²⁶¹ Jeg ser Lyset henge over den lille, fargede jenta der. Hun begynner å friskne til. Husk bare, hun kommer til å bli frisk. Du har kommet langveis fra. Du må ofre for å komme hit hver kveld,

men vær ikke redd for barnet. Du har funnet nåde hos Gud. Hun ble ropt opp her om kvelden. Bare tro.

262 Her, har noen sett det Lyset noen gang? Løft din hånd om du har det. Dere har sett et bilde av Det. Ser dere Det ikke? Se her. Se her. Det Lyset, smaragdfarvet, står rett her. Ser dere ikke Det? Beveger Seg rett her.

263 Det er over en kvinne. Hun lider av diabetes. Hun har bedt. Hun tror. Gud, la Det ikke forlate henne. Hun kommer til å gå glipp av Det, så sikkert . . . Fru Davis, tro av hele ditt hjerte. Slik ja.

264 Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv. Her er hendene mine fremfor Gud. Spør henne om de tingene . . . Er det sant, frue? Vink med hendene slik som *dette* hvis det er sant. Nå, Hvem rørte hun ved? Ikke meg, hun er tjue yard fra meg. Men hun rørte ved Ypperstepresten, Jesus Kristus. Bare ha tro. Tvil ikke. Tror du?

265 Her, se hit igjen, rett hit. En kvinne ber. Hun lider av mageproblemer, noe galt med bena hennes. Å Gud! Fru Cotton, tro av hele ditt hjerte. Ta imot din helbredelse, Jesus Kristus gjør deg frisk.

266 Gud i Himmelen vet at jeg aldri har sett kvinnen i mitt liv. Hva rørte hun ved? Er ikke det den samme Ypperstepresten? Hvorfor er dere mistenksomme? Tvil ikke. Ha tro til Gud.

267 Noen bak i dette området. Be. Tro. Han er Gud over det hele.

268 Det er en dame som sitter her og ber. Hun ber ikke for seg selv. Hun ber for sønnen sin. Han har mageproblemer. Han er ikke her. Han er i en annen stat. Han er fra en by som heter Pontiac, Michigan. [Søsteren roper ut: "Åh!"—Red.] Frykt ikke. Han fikk et magesår på grunn av en nervøs lidelse. Det har forlatt ham. Amen. Din tro rørte ved Ham.

269 For at dere kan vite. Her sitter det en mann, han som spiller denne gitaren eller hva det er her, lider av mageproblemer også. Djevelen trodde han kom seg unna med det, men det gjorde han ikke. Du er helbredet, sir. Jesus Kristus gjør deg frisk.

270 Tror du av hele ditt hjerte? "Hvis du kan tro, er alle ting mulig."

Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

271 Den lille karen her sitter og ber for sin kone med hendene løftet. Hun lider av en astmatisk lidelse. Hvis du tror at Gud vil helbrede henne, broder, vil hun bli frisk. Amen.

272 "Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig." Spør disse menneskene, jeg har aldri sett dem i mitt liv.

273 Langt bak her borte sitter en annen kvinne. Hun har svulst på brystet. Åh, må hun ikke gå glipp av det! Fru Patterson, ta imot din helbredelse. Reis deg opp, gi ære til Gud! Ja vel. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv; Gud i Himmelen vet det.

274 Hva med dem bærene der nede? Hva med kvinnen der? Hold hodet bøyd, kvinnen. Det sitter en kvinne der, hun er på en feltseng. Tror du at jeg er Hans profet, Hans tjener? Det er et Lys som henger over den damen. Hun lider av en hjertelidelse. Hvis du ligger der, vil du dø. Reis deg opp i Jesu Kristi Navn. Ta opp sengen din og gå hjem og du vil komme over hjertelidelsen din.

275 Tror dere på Gud? Hvor mange av dere tror Ham? [Forsamlingen fryder seg—Red.] Hør, mine venner. Her er en som er større enn Salomo, Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter. Tror dere på Ham? [“Amen.”] Hvis ikke det er gjerningen som Jesus Kristus beviste at Han var Messias ved! Er det hva Skriften sier? Si: “Amen.” [“Amen.”]

276 Og forresten, du, du opplever et nervøst sammenbrudd. Kom deg bort fra det. Flykt for ditt liv. Løp raskt. Legg tingene som er i fortiden i fortiden og se mot Gud. Du er en forkynner av Evangeliet. Du, jeg snakket med deg i morges. Du visste ikke hva det var, og jeg visste ikke hva det var, men jeg ser det nå. Du opplever et sammenbrudd. Djevelen putter alt mulig i tankene dine og prøver å få deg til å vende deg imot, selv imot meg. Det er riktig. Det er SÅ SIER HERREN. Glem det. Fortell ham at han er en løgner. Ta imot det akkurat nå, og det vil forlate deg, og det vil aldri komme tilbake. Du vil bli en fri mann.

277 Jeg utfordrer deg til å tro disse tingene! Mannen kom til meg i morges og spurte. Jeg visste ikke, men jeg ser det. Rett her er det fremfor ham, se på den mørke skyggen som beveger seg inn og ut. Men nå har det forlatt ham. Det er riktig. Halleluja. “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.”

278 Mens Den Hellige Ånd er her, her er lommestørklær. La oss be mens dere fortsetter i bønn.

279 Himmelske Far, vi har lært i Bibelen at de tok lommestørklær og forklær fra kroppen til Paulus, urene ånder kom ut av folket, og de ble helbredet. Og mens vi er klar over Ditt Nærvær her, innser vi at vi ikke er Paulus, men Du er fremdeles Jesus. Og det var ikke ham i begynnelsen, det var Deg; folkets tro da de hadde sett han profetere og visste at Gud var med ham. Herre, må Du ære folkets bønner igjen i dag på den samme måten.

280 En skribent sa: “Da Israel var på sin vei mot det lovede land, så hindret Rødehavet dem rett på deres tjenestevei til det lovede land. Og Gud så ned gjennom Ildstøtten med sinte øyne; Rødehavet ble redd, flyttet seg tilbake, og Israel gikk videre til løfteslandet.”

281 Gud, i kveld ønsker folket løftet: “Jeg vil fremfor alt at du skal være ved god helse.” Og sykdom har hindret dem. Må Du se ned i kveld gjennom Jesu Kristi Blod, og når disse lommestørklærne blir lagt på de syke, til minne om denne store salvelsen av Den Hellige Ånd, av Kristus som manifesterer Seg Selv her uten en skygge av tvil, viser den samme Jesus oss at Han

fremdeles lever og er oppstått fra de døde. Må sykdommen bli redd når disse tegnene blir lagt på de syke, må han løpe tilbake og flytte seg bort, og folket bli helbredet i Jesu Kristi Navn.

²⁸² Rolig. Bibelen er rett. Og hvis Jesus er villig til å komme hit og manifestere dette for dere så fullkomment, utenfor enhver verden av psykologi, utenfor enhver verden av følelser, et fullkomment mirakel! Et mirakel er noe som ikke kan forklares. Jeg kan forstå at en mann kunne være litt lam i foten sin og kunne hoppe opp under en følelse. Riktig. Men hvem kunne fortelle ham hva han har gjort og hvor han kommer fra og hva som har skjedd og hva som vil skje? Og jeg utfordrer dere; det har ikke slått feil én gang, i de ti tusener på tusener av ganger, rundt om i verden. Ikke en . . .

²⁸³ Vi har en masse etterligninger, jeg vet det. Det må komme kjødelige etterligninger. Men det . . . Det får bare den virkelige Tingen til å skinne klarere; det gjør Jesus Kristus virkelig.

²⁸⁴ Her er Han i kveld! Han er i vår midte, den samme Hellige Ånd som dere tok imot, og Han lar dere tale i tunger og gjøre de tingene som dere har gjort. Den samme Hellige Ånd som gir dere Sodomategnet, for å komme ut av den slags greier, tiden da denne verden skal brenne nærmer seg. En bombe ligger der ute med et nummer på seg. Fly til Kristus med det samme.

²⁸⁵ Han sa også i Skriften, de siste ordene som falt fra Hans lepper: "Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet." Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

²⁸⁶ Jeg skal se om dere tror det? Jeg lurer på om vi kunne få til en god, gammeldags, rask Arkansas-bønnekø her en liten stund. Ville dere tro det? Ønsker dere å se det, at hender blir lagt på dere? Ønsker dere å ha det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

²⁸⁷ Jeg vet ikke hvordan vi skal organisere det. Jeg tviler på at vi kan klare det. Tviler dere på det? Tror dere at vi kunne? [Broder Samuel Johnson sier: "Jeg tror vi kan. Amen."—Red.] Jeg vet ikke hvordan vi vil gjøre det. Men vi kan prøve, om dere vil være ærbødige.

²⁸⁸ La de som er der inne . . . Hva? Avdeling for avdeling. Ja vel, la de som er bakerst der, som har de bønnekortene, gå rett ut forrest i køen der. Avdelingen til høyre.

²⁸⁹ Nå vil jeg at dere skal vite, mine brødre, søstre, at dere ikke trenger å vente på at en eller annen spesiell evangelist skal komme innom. Nei, nei. Pastoren deres har det samme. Nå, han—han—han er kanskje ikke i stand til å—å ha den profetiske gaven; den kommer én gang i en generasjon. Men, hør her, han har de samme rettighetene til å be for dere som jeg har. Skjelningen helbreder dere ikke; den bare gjør dere klar over Gud, at dere er i Guds Nærvær.

²⁹⁰ Men evangelister som kommer til byen foretar all bønningen, all døpingen; så når han drar, så synes folket at pastoren er . . . Vel, folket synes pastoren deres er ingenting. Pastoren deres er en Guds mann. Han har ledet dere trygt så langt; han kan føre dere videre. Han er en opplært Guds mann.

²⁹¹ Og jeg vil at dere, hver enkelt av dere, hvis dere kommer gjennom denne bønnekøen, og dere ikke tror på dette, så hold dere unna den; dere vil bli verre. Men hvis dere virkelig tror det, når dere passerer under hender som er salvet av Gud, så vil jeg at dere skal gå hjem og vitne om Guds kraft; dra herfra mens dere roper og priser Gud for at det hele er over. Jeg vil at dere skal gjøre det.

²⁹² Jeg vil at disse pastorene skal hjelpe meg. Åh, broder Moore og broder Hooper og mange av disse brødrene her som jeg kjenner, og denne fine gruppen med pastorer her, bare reis dere opp og lag en liten rekke rett ved siden av her. Dette var slik vi gjorde det. Jeg har ikke gjort dette på årevis. Men mens Den Hellige Ånd fremdeles er over meg, (jeg så nettopp noe skje akkurat da), mens Han fremdeles er her, og mens jeg kan og mens . . . De har den samme salvelsen og den samme autoriteten. Det er alt. Vi skal legge hendene på de syke. Og Bibelen sier: "Om de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet." Bibelen sier så. Det er Guds Ord. Kom ut hit, brødre, kom ut hit og still dere på rekke rett her borte. Jeg skal stå sammen med disse brødrene.

²⁹³ Nå, når dere kommer ut, dere som er på dette stedet, når dere går ut, så gå rett ut rundt bygningen, kom rett tilbake igjen. Og nå vil jeg be noen om å stå her, kanskje den lille broderen her, den lille . . . Kom hit og hold styr på disse køene, vær så snill, eller en eller annen broder som kan stå her og rope dem opp etter avdelinger.

²⁹⁴ La forkynnerne nå, forkynnerne, forkynnere som er salvet av Jesus Kristus, bare stå rett ved siden av her.

[Noen sier: "Broder Jackson og broder Ruddell."]

²⁹⁵ Jeg har et par brødre her som er fra Jeffersonville, noen av kollegaene mine fra små søstermenigheter fra Tabernaklet. Broder Don Ruddell, stor suksess i bønn for de syke. Don, er du her? Broder Junior Jackson, en metodistpredikant som jeg nettopp døpte i Jesu Kristi Navn. Han mottok Den Hellige Ånd. Denne andre var en forkynner i church of God. Jeg vil at dere brødre som ber for de syke i nærheten av Tabernaklet skal komme og stå i denne rekken med disse brødrene.

²⁹⁶ Det er helt i orden, er det ikke, broder? Det er okay, er det ikke? Ja visst. [Brødrene sier: "Ja visst!"] Ja. Ja vel, kom, stå omkring.

²⁹⁷ Hvor er broder Willard Collins hen? En annen forkynner, metodistforkynner, nettopp fått Den Hellige Ånd og døpt. Jeg ønsker at han skal komme.

298 Den lille sønnen hans lå her om dagen for døden med—med en revmatisk feber, og legene tillot ham ikke engang å løfte hodet høyt nok til å legge en slange inn i munnen hans. Jeg kom fra Tucson for å tale over *De Syv Segl*. Og da han gjorde det, løftet han ungen ut av sengen og fraktet han bort dit. Og hadde ikke mer enn kommet inn og Den Hellige Ånd sa: “SÅ SIER HERREN. Ta ungen hjem, han er helbredet. Han vil leke med min lille sønn.” Her står broderen rett her nå. Hans kone er her inne.

299 Jeg antar at Mike selv sitter her. Riktig. Hvor er du hen, Mikey, hvor er du hen? Og legene . . . Der er han; et mysterium. Legen sa bring . . . Helsemyndighetene kalte barnet inn. Legen kom og undersøkte ham; han klødde seg i hodet, sa: “Det finnes ikke et spor av det i ham.”

300 Hva er det? Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig!

301 Venner, grunnen til at jeg kalte opp disse mennene. De er forkynnere. De er pastorer. De er menn som er kalt til å be for de syke, det samme som jeg eller en hvilken som helst annen mann. Og jeg vil at dere skal vite at pastoren deres har autoritet til å gjøre dette. Dere trenger ikke vente på Oral Roberts eller Jack Jones eller meg eller noen andre. Jesus Kristus er allestedsnærværende; tro på Ham. Pastoren deres er kalt til å gjøre det. Hvis du aldri har blitt døpt; etter dette møtet, så rådfør deg med pastoren din, få det rett med Gud. Hvis du ikke har fått Den Hellige Ånd; gå til menigheten hans, han vil veilede deg i hva du skal gjøre.

302 Nå, mens dere passerer gjennom, be. Og jeg vil at hver enkelt person her inne, hvert individ, jeg vil at dere skal be. Jeg vil at dere bare skal gå gjennom køen. Jeg vil stå rett her med denne gruppen av menn og legge hendene på disse menneskene. Denne pastoren vil stå her og rope opp radene. Og når dere går forbi og disse salvede hendene . . . Jeg vil be for dere nå, og de vil be for dere.

303 Og når de legger hendene på deg, husk, du er like så mye helbredet som du er frelst. Bibelen, Den sa: “Omvend dere, og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave.” Det er Guds løfte. Han vil gjøre det hvis dere tror det. Men hvis dere ikke tror det, vil det ikke fungere. Og Han sa: “Disse tegn skal følge dem som tror, hvis de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet.” Det er ferdig når de legger hendene på deg, hvis du tror det.

304 Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Tror dere i kveld, at dere har sett like så mye virkelig som den hjortemoren kunne frembringe, å se Jesus Kristus manifestere Seg Selv iblant oss? Hvis dere tror at Han er her, si: “Amen.” [“Amen.”] Da er Han her.

305 La oss bøye våre hoder nå. Her er min bønn for dere nå, av hele mitt hjerte.

306 Himmelske Far, jeg elsker Deg. Du er mitt Liv. Du er mitt håp, min Gud, min Konge, min Helbreder, min Vokter. Ikke bare det, men jeg uttrykker følelsene til enhver troende kristen her inne, det er hva Du er.

307 Her står menn, noen av dem står her selv som syke. Jeg vet at de er det. Jeg så Din Ånd henge over dem for et øyeblikk siden. Kjenner disse syke forkynnerne, men deres hjerte går ut til forsamlingen deres, folket; gir avkall på sin egen plass til å stå her i bønnekøen, for å be for sine får. Gud, velsign den mannen, velsign hver enkelt av dem.

308 Idet vi står her som Dine representanter i kveld for denne Sannheten, Bibelsannheten, må hver enkelt av disse mennene være så salvet, og Den Hellige Ånd vil . . . Når de legger hendene sine på folket, at en slik tro må tenne den personen, slik at de vil ta imot den Gudegitte helbredelsesgaven som Du har lovet dem, Herre. Og må hver enkelt som kommer igjennom være så fylt med forventning at de vet at de passerer under skyggen av korset, der Jesu Kristi Blod gjør forsoning for deres bekjennelse, og Hans mektige høytidelige Nærvær her hos oss nå, noe som beviser at Han ikke er død, Han har oppstått fra de døde og lever iblant oss. Da vil våre hjerter brenne i oss idet vi drar til våre forskjellige hjem i kveld og sier: "Brant ikke våre hjerter i oss mens Han talte til oss langs veien?" Jeg ber om at Din Kraft må gi en slik tro disse neste minuttene, til disse syke menneskene, slik at det ikke vil bli en skrøpelig person i vår midte.

309 Jeg utfordrer enhver djevel som har disse menneskene bundet, på autoriteten av Guds Ord og Jesu Kristi Nærvær, Han som utgytte Sitt Blod for å gjøre ethvert Ord en realitet for hver den som tror. Satan, du er beseiret, tiden din nærmer seg, forsvinn fra disse menneskene i Jesu Kristi Navn. Kom ut av dem! Vi beveger Guds handling ved å legge hendene på de syke, og de skal bli friske.

310 Samuel, syng *Bare tro*. Begynn bønnekøen. [Broder Samuel Johnson begynner å syng *Bare tro*—Red.] Alle i bønn nå. Alle, bønn.

311 [Broder Branham og forkynnerne ber og legger hendene sine på folket mens de går gjennom bønnekøen, mens broder Johnson fortsetter å lede forsamlingen i å syng *Bare tro* mange ganger. Tomt område på lydbåndet—Red.]

Våre hjerter i kristen kjærlighet;
Felleskapet av beslektede sinn
Er som det Ovenfra.

Når vi må skilles,
Gir det oss indre smerte;
Men vi skal fremdeles være forent i hjertet,
Og håper å møtes igjen.

³¹² Himmelske Far, i Herren Jesu Navn, må denne, denne kontakten med hverandres hender, forkynnerbrødre, ifølge Guds Ord. Gi at kraften som reiste Kristus opp fra de døde og har bevart Ham sammen med oss disse to tusen årene, må den binde ... [Tomt område på lydbåndet—Red.] ... sjeler for Evigheten, og må Den helbrede sykdommen i vår midte. Og må Jesu Kristi Navn ... ? ... Disse lommestørklærne og disse pakkene, må Guds kraft hvile over dem i Jesu Kristi Navn. Amen.

³¹³ La nå hele forsamlingen, som tror av hele sitt hjerte at Jesus Kristus har, vil holde Sitt Ord ... Hvis Han holdt Sitt Ord i to tusen år og sa at dette ville skje ved endens tid, og her har det skjedd, vil Han holde Sitt Ord, som sa: "Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet." Tror dere det? Tar dere imot det? Da la oss løfte våre hender sammen og gi Gud pris ... ?

...

HER ER EN SOM ER STØRRE ENN SALOMO NOR63-0628E
(A Greater Than Solomon Is Here)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk fredag kveld, den 28.juni 1963, i Associated Brotherhood Of Christians Campground i Hot Springs, Arkansas, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org